

ఓం

శ్రీ పద్మావతీదేవి గ్రంథమాలా — ౩

భక్తి కుసుమాంజలి

కే. ఎస్. ధరణీంద్రయ్య

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200796

UNIVERSAL
LIBRARY

ಭಕ್ತಿ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ

ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಗೋಮಟೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಾಮಸ್ತಕಾಭಿಷೇಕ
(೨೬-೨-೧೯೪೦)

ఓం

శ్రీ పద్మావతీదేవి గ్రంథమాలా — ౩

భక్తి కుసుమాంజలి

శ్రీ. ఎస్. ధరణీంద్రయ్య

ఎం.ఎ., బి.టి.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್, ಮೈಸೂರು ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಸ ಮರ್ಪಣೆ

ಕಲಿಯುಗದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಶ್ರೀಆದಿತಿರ್ಥಾಂಕರ ಪರಮದೇವರಾದ ಭಗವಾನ್ ವೃಷಭಸ್ವಾಮಿಯವರ ದ್ವಿತೀಯ ಪುತ್ರರಾಗಿ, ಭರತಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಅನುಜರಾಗಿ ಜನಿಸಿ: ಪ್ರಥಮ ಕಾಮದೇವರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ: ಅಣ್ಣನಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದರೂ, ರಣರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರೇರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿ ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆಯವರಾದ ಆದಿ ತೀರ್ಥಾಂಕರರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು — ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದ, ಸಿದ್ಧ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪರಾದ ಮತ್ತು ಭಕ್ತೋತ್ತಮ ಚಾಮುಂಡರಾಯನ ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಪುಣ್ಯ ಪವಿತ್ರ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ, ಜಗತ್ತಿನ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಗುರುವಾದ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಗೋಮಟೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಾಧಾರ ವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಮರನು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿದ

ಭಕ್ತಿ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ

మున్నది

“భక్తి కుసుమాంజలి”యు నన్న కేలవు కవన గళ సంగ్రహ. కేలవు గీతెగలు దినచరియ దేవ పూజేగాగి, ఆగాగ మాడువ భజనేగాగి నన్న లుప యోగక్కాగి బరేదవుగళు. కేలవు నాను తీర్థ యాత్రా ప్రవాస మాడుత్తిద్దాగ దేవ సన్నిధియల్ల కుళితు హాడిదవుగళు. ఈ కుసుమగళల్ల సౌంద యువూ సౌరభ్యువూ ఇవేయేందు నాను హేళలారే. ఏనిల్లదిద్దరూ భక్తియిదే. గృహస్థర మనేగే దేవర మనేయు అత్యంత సోబగన్నూ శాంతి సౌఖ్యగళన్నూ కేడువ చింతామణి. జీవనద బేనేయన్ను హోగ లాడిసువ మాంత్రిక శక్తియు దేవతా ప్రార్థనే యల్లదే. తళమళగోళ్ళుత్తిరువ మనస్సు ప్రార్థనే యింద నేమ్మదియాగువుదు. శుభ భావనేగళు మూడి, పుణ్యవన్ను కట్టి, పాపకర్మగళ లుల్బణవన్ను కడమే మాడువువు. ఈ నన్న “భక్తి కుసుమాంజలి”యు భక్తబాంధవర దినచరియ పూజేగూ ప్రార్థనేగూ సహాయకవాగి పూజేయ మత్తు ప్రార్థనేయ ఆనంద వన్ను స్వల్పమట్టగాదరూ హేచ్చిసిదరే ఈ కాడు పూ బోగసేయ ఫలవు ననగే బందంతాయితు.

శ్రవణబీళ్ళోళ, }
౨౬నీయ ఫిబ్రవరి ౧౯౪౦. }

కా. స. ధ.

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ

ವಿಷಯ	ಪುಟ
I. ಪದ್ಯಗಳು:	
೧ ಜೀವನ ದರ್ಶನ	೧
೨ ಕನ್ನಡ ಭಕ್ತಾಮರ ಸ್ತೋತ್ರ	೯
೩ ಶ್ರೀಗೋಟೀಶ್ವರ ಸ್ತವನ	೨೬
೪ ಶ್ರೀವರ್ಧಮಾನ ಮಹಾವೀರ ತೀರ್ಥಂಕರ ಪರಮದೇವರ ಸ್ತವನ	೩೦
೫ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಜಯಕೀರ್ತಿ ನಿರ್ಗುಂಥ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗುಣಸ್ತವನ	೩೫
೬ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ದೇಶಭೂಷಣ ನಿರ್ಗುಂಥ ಮುನಿಮಹಾರಾಜರ ಸ್ತವನ	೪೧
೭ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ವರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗುಣಗಾನ	೫೦
II. ಗೀತೆಗಳು:	
೧ ಶ್ರೀ ಅದಿಜಿನೇಶ್ವರ ಗೀತೆ	೫೬
೨ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಜೋಗುಳ	೫೭
೩ ಶ್ರೀ ಬಾಹುಬಲಿಸ್ವಾಮಿಯ ಕೀರ್ತನೆ	೫೮
೪ ಶ್ರೀ ಬಾಹುಬಲಿಸ್ವಾಮಿ ಕೀರ್ತನೆ	೫೯
೫ ವೈರಾಗ್ಯ ಗೀತೆ	೬೦
೬ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿಯ ಕೀರ್ತನೆ	೬೧
೭ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನ ಮೊರೆ	೬೨
೮ ಶ್ರೀ ಜ್ವಾಲಾಮಾಲಿನೀದೇವಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಪಂಚಕ	೬೪
೯ ಶ್ರೀ ಜ್ವಾಲಾಮಾಲಿನೀದೇವಿ ಕೀರ್ತನೆ	೬೫
೧೦ ಶ್ರೀ ಜಿನದತ್ತರಾಯನ ಗುಣಗಾನ	೬೬

ವಿಷಯ	ಪುಟ
III. ಕೋಲಾಟದ ಹಾಡುಗಳು :	
೧ ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು ಜಿನತಂದೆ ..	೬೭
೨ ಯಾರು ಕೈಬಿಟ್ಟರು ನೀ ಕೈಯ ಬಿಡದಿರು ಗೋಮುಟೇಶ	೬೮
೩ ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದಿಲ್ಲ ..	೭೦
೪ ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ ನೀತೆ	೭೨

ಚಿತ್ರಗಳ ಪಟ್ಟಿ

೧ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಗೋಮುಟೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ ..	ಮುಖಪತ್ರ
೨ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಆದಿನಾಥ ತೀರ್ಥಂಕರ ಪರಮದೇವರು ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜ ಮಾನರಾಗಿರುವುದು	೯
೩ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಜಯಕೀರ್ತಿ ನಿರ್ಗ್ರಂಥ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು	೩೫
೪ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ದೇಶಭೂಷಣ ನಿರ್ಗ್ರಂಥ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು	೪೧
೫ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯವರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು	೫೦

ಜೀವನ ದರ್ಶನ†

(PHILOSOPHY OF LIFE)

ಬಾಳಹಾಳೆಯ ಹಲವ ಮಗುಚಿ ನೋಡೆಲೆ ಜೀವ
 ಸುಂದರಾಕೃತಿ ಇಹವೋ? ಬರಿ ಮಸಿಯ ಕಪ್ಪೋ?
 ದಿನಕೊಂದು ಹಾಳೆಯದು ಮಗುಚಿ ಬೀಳುತಲಿಹುದು;
 ಪಾಪದಾ ಪುಣ್ಯದಾ ರೇಖೆಯೊಂದಚ್ಚಿನಿಂ
 ದಿನಚರಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವಾತ್ಮನನ್ನೊತ್ತುತಿದೆ.
 ಜೀವಿಯಾ ಗೆಯ್ಯೆ ನುಡಿ ಭಾವನೆಯನನುಸರಿಸಿ
 ಪುಣ್ಯದಾ ಪಾಪದಾ ಜೋಡಣೆಯು ಸಾಗುತಿಹು
 ದಾವಗಂ ಆತ್ಮನೊಳಗದ್ಭುತವು ತಾನೆನಿಸಿ
 ಆಶ್ರವ*ವು ಕರ್ಮವನು ಬಾಯೆಂದು ಕೂಗುತಿದೆ.
 ಬಂಧ*ವದು ಕರ್ಮದಿಂದಾತ್ಮನನು ಬಿಗಿಯುತಿದೆ. ೧೦
 ಶುಭ ಭಾವ ಗೆಯ್ಯೆ ನುಡಿ ಪುಣ್ಯವನು ಕಟ್ಟುವುವು.
 ದುರ್ಭಾವ ಗೆಯ್ಯೆ ನುಡಿ ಪಾಪವನು ಸೆಳೆಯುವುವು.
 ಸದ್ಭಾವ ತೊಡಿಗೆಯಲಿ ಮನವ ಸಿಂಗರಮಾಡಿ,
 ಮೆಲ್ವಾತನುಚ್ಚರಿಸಿ ಜನಕೆ ಸಂತಸವಿತ್ತು,
 ಸಚ್ಚರಿತೆ ಹೂವಿನಲಿ ದಿನಗಳನು ಕೈಗೆಯ್ದು
 ಜಾನದಿಂ ಪೂಜೆಯಿಂ ಸೇವೆಯಿಂ ದಾನದಿಂ
 ತನುಮನಧನಂಗಳನು ಹೆಗ್ಗುರಿಗೆ ಮುಡಿಪಿಟ್ಟು
 ಜೀವನವ ಪಾವನವ ಮಾಡೆಲೆವೋ! ಜೀವಿಯೇ!!
 ಉರುಬದಿರು ಬೆಳಕೀವ ಜೀವನದ ಸೊಡರನ್ನು;
 ಕಿಡಿಯಾರೆ ಮಸಿಹೊಗೆಯ ಕಪ್ಪಿನಲಿ ಮಾಸದಿರು; ೨೦

† ಬೆಂಗಳೂರು ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೆಟ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಂಘದವರು
 ೧೯೪೦ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ “ಯೂನಿಯನ್ ಮ್ಯಾಗಜೈನ್” ಪತ್ರಿಕೆಗಾಗಿ
 ಬರೆದುದು.

ತಳತಳಸಿ ಹೊಳೆವಂತೆ ಸದ್ಭಾವ ವರ್ತಿಯಿಂ
ಸವಿ ನುಡಿಯ ನೆಯ್ಯಿಂದ ಒಳ್ಳಡತೆ ಜೋತಿಯಿಂ
ಜೀವನದ ದರ್ಶನಕೆ ತೋರಿಸಾ ಬಾಂಬೆಳಕ.

ಕಾಲವದು ನಿಲ್ಲದೆಯೆ ಹರಿಯುತಿದೆ ತೋರೆಯಂತೆ.

ಹಾರುತಿವೆ ನಿಮಿಷಗಳು ಜಾರುತಿವೆ ಗಳಿಗೆಗಳು.

ಉರುಳುತಿವೆ ದಿನ ವಾರ ಮಾಸಗಳು ವರ್ಷಗಳು.

ಜೀವನದ ಕೆರೆ ನೀರು ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ಹಿಂಗುತಿದೆ.

ಕೆರೆ ತಾರ ಮುನ್ನ ನಾವುತ್ತು ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು

ಬೆಳೆಮಾಡಿ ಜೀವನವ ನಂದನವ ಮಾಡುವ.

ದಿನದಿನವು ಕಳೆಗಿತ್ತು ಬೆಳೆ ಹಸನ ಮಾಡುವ

೩೦

ಪುಸಿಮಾತು ವಂಚನೆಗಳೆಂದೆನುವ ಗೇಕುಗಳ

ಬುಡಮುಟ್ಟು ಕಿತ್ತೊಗೆದು, ಚಿಗುರಿ ನಾವ್ ಬಾಳುವ.

ಸುಂದರದ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಡೆಯುತಾ ಹಾಳೆಯಲಿ

ಜೀವನವ ನಲಿಯಿಸುವ. ಕುಣಿಯಿಸುವ. ತಣಿಯಿಸುವ.

ಕಯ್ಯಾಲನ ಕಳೆಗೀಳ್ವ ಹಿರಿಗಜ್ಜ ಸುಲಭವೇ?

ಸುಭಗವೇ? ಕೀಳುತಿರೆ ಹೊಸ ಮೊಳಕೆ ಮೂಡುತಿವೆ.

ಹೆಣ್ಣೊಲುಮೆ ಮೊಳಕೆಗಳು, ಹೊನ್ನಾಸೆ ಮೊಳಕೆಗಳು

ಮಣ್ಣಿನಾಳುವ ಮೊಳಕೆ, ಪದವಿಗೇರುವ ಮೊಳಕೆ.

ಕಳೆಗಳಿವು. ಜೀವನದ ಸಿರಿಲತೆಯ ಬಗ್ಗಿ ಸುತ,

ಬದುಕಿನಾ ಸಾರವನು ಹೀರುತ್ತ, ಬೆಳೆಯುತಿವೆ.

೪೦

ಲಾಂಟಾನ ಗಿಡದಂತೆ, ವಾಪಾಸು ಕಳ್ಳಿಯೊಲು.

ಜೀವನದ ಗುರಿ ಹಿಡಿದು ಮುಂಬರಿದು ಸಾಗುವೆನೆ?

ಬಟ್ಟಿತಾ ಕಗ್ಗಲ್ಲ ಕಣವೆಯಂತೇರುತಿದೆ,

ಹಳ್ಳದಿಂ ದಿಣ್ಣೆಯಿಂ ಮುಳ್ಳಿನಾ ಪೊದೆಗಳಿಂ.

ಹಿಂದಿರುಗಿ ಜೀವನದ ಹಾಳೆಗಳ ನೋಡುವೆನೆ ?
 ಸುಡುಗಾಡು, ಮರುಭೂಮಿ, ರಸವಿಲ್ಲ, ಫಲವಿಲ್ಲ.
 ಮುಂದೇನು ? ಮತ್ತೊಂದು ಮರುಭೂಮಿ ಆಸೆಯಂ
 ತುಂಬುತ್ತಿದೆ. ಕಣ್ಣಿನಕೆ ಮಂಕಹುಡಿಯೂದುತ್ತಿದೆ.
 ಹಿಂದಿನಾ ಮರುಭೂಮಿ ಬೇನೆಗಳ ಮರೆಯುತ್ತಲಿ,
 ಮುಂದೇನೊ ಇಹುವೆಂದು ಎನ್ನ ಮನ ಹಾರುತ್ತಿದೆ. ೫೦
 ಮನದೊಡನೆ ದೇಹವದು ಹುರುಡಿನಿಂದೋಡುತ್ತಿದೆ.
 ಓಡೋಡಿ ಸೊರಗಿದೆನು ನೆಳಲಿಲ್ಲ ತಂಪಿಲ್ಲ.
 ಬಾಯಾರಿ ಬಳಲಿದೆನು ನೀರಿನಾ ಹನಿಯಿಲ್ಲ.
 ಮೊರಡಿಯೊಳು ನೀರುಂಟೆ ? ಸುಟ್ಟುರೆಯ ಕಾವುಂಟು.
 ಜೀವನಕೆ ಹೇಸಿದೆನು. ಮೂಡಣಕೆ ತಿರುಗಿದೆನು.
 ಬಲುದೂರ ಹಾದಿಯನು ತಳ್ಳಿದೆನು ತಡವರಿಸಿ.
 ಚಿಗುರ ಪೂವೇರಿದಾ ಮರವೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು.
 ಕರಿಮೋಡದಂಚಿನಲಿ, ಬೆಳ್ಳಿಯಾ ಗೆರೆಯಂತೆ,
 ಸುಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವನನು ತಣಿಸಿತಾ ಮರವಾಗ.
 ಕಾತರದಿ ಸಾಗಿದೆನು ನೀರ ನೆಳಲಾಸೆಯಲಿ. ೬೦
 ಹೆಮ್ಮರದ ಶಿಖರದಲಿ ಚಿಗುರುಂಟು ಹೂವುಂಟು.
 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ನೆಳಲಿನಾ ತಂಪುಂಟು.
 ನಾಯ್ಕೋಲೆಯ ಹಾಲಂತೆ, ಉಪಕಾರವಿನ್ನಿತ್ತಿಲ್ಲ.
 ಸೀಗೆಯಾ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹೆಣೆದಿಹವು ಬಲೆಯಂತೆ.
 ಮುಳ್ಳುಗಳು ಹಾಸಿಹವು ತಂಪಾದ ನೆಳಲಲ್ಲಿ.
 ಕಾಲಿಡಲು ತಳವಿಲ್ಲ. ದಣುವಾರೆ ತೆರಪಿಲ್ಲ.
 ನಿಟ್ಟುಸಿರನಿಟ್ಟೊಂದ ಮುಂಬರಿದು ಸಾಗಿದೆನು.
 ಮರುಭೂಮಿ ಕಳೆದಾಯ್ತು. ಹೆಗ್ಗಾಡ ಹೊಕ್ಕಾಯ್ತು ;

ಬಾಯಾರಿ ತೊಳಲುತಿರೆ ಕೊಳವೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಬೇರು ಬಿಳಲಾಸರೆಯ ಹೊಂದುತ್ತಲಿಳಿಯುತ್ತ ೭೦

ನೀರಿಂಟುವಾಸೆಯಿಂ ಕಾತರದಿ ಬೊಗಸೆಯನು
ತಂಪಾದ ತಿಳಿನೀರಿನಿಂದಾಗ ತುಂಬಿದೆನು.

ಈಂಟಲಾ ನೀರನ್ನು ಕಯ್ಯೆತ್ತೆ, ಬುಸ್ಸೆಂಬ
ಭೀಕರದ ದನಿಯೊಂದು ಕೇಳುತಿರೆ ನಡುಗಿದೆನು.

ಎದುರಿನಾ ಪೊಟರೆಯಿಂ ಹೆಬ್ಬಾವು, ಹೆಡೆದೋರು
ತೆನ್ನನ್ನು ನುಂಗುವಾ ರೋಷದಲಿ ನೋಡಿದುದು.

ಭೀತಿಯಾ ಕಂಪನದಿ ಬೊಗಸೆ ನೀರ್ ಚೆಲ್ಲಿದುದು.

ಮೈ ಬೆವರಿ, ನಡುಗುತ್ತ, ಬದುಕುವಾಸೆಯ ನೀಗಿ.

ಬೇರುಗಳ ಹಿಡಿಯುತಲಿ, ನೀರವದಿ ಹಿಂದೆಗೆದು,

ದೇವರನು ನೆನೆಯುತಲಿ ಸೇರಿದೆನು ದಡವನ್ನು. ೮೦

ದಾಹದಿಂ ಬಳಲುತಲಿ, ಸಾಗಿದೆನು ಹಳುವದಲಿ.

ಕಾಲಿನಾ ಬಲವಾರೆ, ಬಿದ್ದೆನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ.

ಅರಿವಿಲ್ಲದರಗಳಿಗೆ ಹೊರಳಿದ್ದೆ ನೆಳಲಲ್ಲಿ,

ನೆಗ್ಗಲಿಯ ಮುಳ್ಳುಗಳ ಹಸುರಾದ ಹಾಸಿನಲಿ.

ಅರಿವಾಗಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟಿ. ನೋಡಿದೆನು ಕೊಂಬೆಯನು.

ನೀರಡಿಕೆ, ಹಸಿವಿನಾ ಬೇನೆಯಿಂ ಸಾಯುತಿಹೆ.

ಈ ವಿಷಮ ಸಮಯದೊಳು ಮರದ ಮೇಲ್ಗೊಂಬೆಯೊಳು
ಹೆಜ್ಜೇನ ಗೂಡೊಂದು, ಕಣ್ಣವಿಯು ತೂಗುತಿದೆ.

ಜೇನ್ ಕೊಡವು ಜೋಲುತಿದೆ ತುಂಬಿದಾ ರಸದಿಂದ.

ಸೊರಗಿದ್ದ ದೇಹವದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಹಾರಿದುದು. ೯೦

ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರೆ ನೀರಡಿಕೆಯಾರಿತ್ತು.

ನಾನೆದ್ದು ಬೆಕ್ಕಂತೆ ನೀರವದಿ ಮರವೇರಿ,

ಮುರಿದೊಂದು ರೆಂಬೆಯಲಿ ಚುಚ್ಚಿದೆನು ಜೇನ್ ಕೊಡಕೆ.
ಹನಿಗಳಿಗೆ ಹಾತೊರೆದು ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಕುಳಿತಿರಲು,
ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಕೊಂಬೆಯದು ಬೀಸಿದುದು ರಭಸದಲಿ
ಕೆಳಗೇನು? ಮದ್ದಾನೆ! ಕೊಂಬೆಯನು ಸೊಂಡಿಲಲಿ
ಜಗ್ಗುತ್ತಲೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಜೀವವದು ಹಾರುತ್ತಿದೆ.
ಕೊಂಬೆಯಂತಲ್ಲಾಡೆ ಜೇನಹುಳು ಗುಂಪಲ್ಲಿ
ಜೀಯೆಂದು ಹಾರಿದುದು ಕೋಪದಲಿ ನಾಲ್ವೆಸಗೆ.
ಗೂಡ ತಾಣದಿನೆದ್ದು ಕಲಕಿದವರಾರೆಂದು ೧೦೦
ಹುಡುಕುತಲಿ ಹೆಜ್ಜೇನು ಮೊರೆಯುತ್ತಿವೆ ಹಾರಾಡಿ.
ಕೆಳಗಲ್ಲಿ ಮದ್ದಾನೆ! ಏಕಾಕಿ ಸಲಗವಿದೆ!!
ಮೇಲಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಿನಂ ಭೋರ್ಗರೆವ ಮಧುಸಕುಲ.
ಇಷ್ಟಾಗೆ, ಮಧುವಾಸೆ ತೊಲಗದದು ಮನದಿಂದ.
ಇರುವೆನೇ? ಕುಳಿತಿರುವ ಕೊಂಬೆಯದು ಬಾಗುತ್ತಿದೆ.
ಕುಡಿವೆನೇ? ಹಗೆಯೆಂದು ಮುತ್ತುತಿವೆ ಹೆಜ್ಜೇನು.
ಇಳಿವೆನೇ? ಕನಲಿದ್ದ ಸಲಗನಿಂ ದುರ್ಮರಣ!
ಉಳಿವೆನೇ? ಮೇಲ್ಬಿದ್ದ ಹೆಜ್ಜೇನಿನಿಂ ನೋವು!!
ಈ ದುಃಖದೊಳಗಾಕ್ಷು ಮಧುವಿನಾಸೆಯ ಬಿಡದೆ
ಬಾಯ್ತೆರೆಯುತ್ತೊಂದು ಹನಿ ಜೇನಿಗೆ ನರಳುವೀ ೧೧೦
ಪಾಮರನ ಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ಸಂಸಾರಿ ಜೀವಿಗಳು,
ಉಂಡುದನು ಕಂಡುದನು ಮರೆತು ನಾವ್ ಬಳಲಿಹೆವು.
ಮಧುವಿನೊಲು ಕಿರಿದಾದ ಸುಖಕಾಗಿ ಒದೆದಾಡಿ
ಹೋರಾಡಿ ಹಾರಾಡಿ ನರಕದಲಿ ಮುಳುಗಿಹೆವು.
ಬದುಕನ್ನು ಕರಿಮಸಿಯ ಕಪ್ಪಿಂದ ಕೆಡಿಸಿಹೆವು.
ಈ ದಿನವ ಈ ಹೊತ್ತ ಈ ಹೊನ್ನ ಗಳಿಗೆಯಂ

ಜೀವನದ ಮೇಲ್ಗುರಿಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದಲೆ,
 ಈ ದಿನದಿ ತಿನ್ನುವೆವು ಮೆರೆಯುವೆವು ಕುಣಿಯುವೆವು ;
 ನಾಳೆ ದಿನ ದೇವರುಂ ನಾಡಿದ್ದು ಸೇವೆಯುಂ ;
 ಈ ಹಾಳು ಹಾಡಿನಿಂ ಗುರಿಯನ್ನು ಮರೆತಿಹೆವು. ೧೨೦

ನಿನ್ನೆ ಕಳೆದೋಡಿದುದು. ನಾಳೆಯದು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ.
 ಈ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮದಿದು ಕೈ ಕಳಚಿ ಸಿಕ್ಕದದು.
 ಕಡೆಯುವಾ ಸುಂದರದ ಮೂರ್ತಿಯನು ಜೀವನದ
 ಹಾಳೆಯಲಿ, ನಾಳೆಗಂ ತಳ್ಳುತಲಿ ಮಲಗದೆಯೆ.
 ದಿನಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು, ವತ್ಸರಕೆ ಪುಕ್ಕಗಳು,
 ಹಾರುತಲಿ ಸೇರುತಿವೆ, ಅನಂತಾಕಾಶವನು.
 ಕಡಲ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ನದಿ ನೀರ ಜೋಕೆಯಿಂ
 ತಿರುಗಿಸುತ ಹಾಯಿಸುತ ಕಯ್ಪಾಲಕೆ ತೋಟಕಂ,
 ಹುಲುಸಾದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ಸುಗ್ಗಿಯೊಳು ನಲಿಯುವ.
 ಹಿಡಿ ಹಿಡಿದು ನಿಮಿಷವನು ದಿನ ವಾರ ಮಾಸವನು, ೧೨೦
 ಜೀವನದ ಹೆಗ್ಗುರಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವ.
 ತೃಪ್ತಿಯಾ ಶಾಂತಿಯಾ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ನಲಿಯುವ.
 ಓಡುತಿಹ ಕಾಲವನು ನೆರೆಯನ್ನು ಯಾವನವ,
 ತಡೆಗಟ್ಟಿ ನಿಲಿಸುವವನಾವನುಂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ.
 ಕಾಲನಂ ಮೌರುಷದಿ ಜಯಿಸುವವ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.
 ಜರೆ ರೋಗ ಸಾವುಗಳಿಗೀಡಾದ ದೇಹವನು
 ಪರಮಾತ್ಮ ಜಾನದಲಿ, ಜೀವಿಗಳ ಸೇವೆಯಲಿ
 ಕರಗಿಸುತ ಜೀವನದ ತೋಷವನು ಹೊಂದುವ.
 ಸತಿ ಸುತರ ಬಂಧುಗಳ ಸಂಕುಚಿತ ಬಾಳಿನಿಂ
 ಹೊರಬಿದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯ ದೇವಿಯಾ ಸೊಡರಿಂದ ೧೪೦

ತತ್ತ್ವವನು ಸತ್ಯವನು ಸಾಧಿಸುತ ಬಾಳುವ.
 ನಮ್ಮಾಗುಹೋಗುಗಳ ಹೊಣೆ ನಾವೆ? ಮತ್ತಾರು ?
 ಮಾಡುವವನಾತ್ಮನೇ, ಉಂಬಾತನಾತ್ಮನೇ,
 ಮಾಡಿಸುವರಾರಿಹರು? ಆತ್ಮ ತಾ ಹೊರಗಾಗೆ!
 ದೇವರೇ? ದೇವರೇಗೆಯ್ತಪನು? ಪರಿಶುದ್ಧ
 ಪರಮಾತ್ಮ, ದಾರಿಯಂ ತೋರುವಾ ಸೊಡರವನು.
 ಬಾಳಿದವ ಮೇಲ್ಮೈಯಲಿ. ತಾಳಿದವ ಹಿರಿದಾಗಿ.
 ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮವನು ತೋರಿದವ ಮೂಜಗಕೆ.
 ಜೀವದಯೆ ಧರ್ಮವನು ಸಾರಿದವ, ನಡಸಿದವ.
 ಈ ದೇವನೆಲ್ಲಿಹನು? ಗೋಚರಕೆ ಸಿಲುಕುವನೆ? ೧೫೦
 ತನುವ ದೇಗುಲ ಮಾಡಿ, ದೇವನನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು,
 ಕುಳಿತಿರ್ಪನೆದೆಯಲ್ಲಿ. ಕಟ್ಟಿಹನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ.
 ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ.
 ಕುಂದದಾ ರೂಪಿಂದ ಕಾಣುವನು ಭಕ್ತರಿಗೆ.
 ಗೆಯ್ಯೆಯನು ನುಡಿಯನ್ನು ಭಾವವನು ದೇವನಿಗೆ
 ಒಪ್ಪಿಸುತ ಸಂಸಾರದಳಲುಗಳ ತೊಳೆಯುತ್ತ,
 ಜೀವನದ ನಂದನವನಾವರಿಸಿ ಬೆಳೆದಿರುವ,
 ಆಸೆ ಲಾಂಟಾನವನು ಮೋಹ ಕತ್ತಾಳೆಯನು
 ತೃಪ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಾ ಕತ್ತಿಯಿಂ ಕತ್ತರಿಸಿ,
 ತಾವರೆಯ ದಳದಲ್ಲಿ ಸೋಂಕಿಯುಂ ಸೋಂಕದಾ ೧೬೦
 ನೀರಹನಿ ರೀತಿಯೊಳು, ಸಂಸಾರಿ ಜೀವಿಗಳು
 ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಿ ತಾವ್ ಬಾಳಲೈ, ಬಂಧನದ
 ಬಿಗಿ ಸಡಲಿ, ಸಂಸಾರವಿಹದಲ್ಲಿ ಸೊಗವನ್ನು,
 ಪರದಲ್ಲಿ ಸಗ್ಗವನು, ಮುಕ್ತಿಯನು ನೀಡುವುದು.

ಸಂವರ*ವು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಬರುತಿರುವ ಕರ್ಮಗಳ,
 ನಿರ್ಜರೆ*ಯು ದಹಿಸುತ್ತಿರೆ ಇರುತಿರುವ ಕರ್ಮಗಳ,
 ಬಾಳ ಹಾಳೆಗಳೆಲ್ಲ ಗಮಗಮಿಪ ಕಂಪಿಂದ
 ಹೊಸ ಹೊಸದು ಬಾಸಿಗವು ಹೂವಾಲೆ ತೆರದಿಂದ
 ನವ ಕಳೆಯ ಸವಿ ನೆನಪ ಜೀವನಕೆ ಕೂಡಿಟ್ಟು
 ನಲಿಸುವುವು ತಣಿಸುವುವು ಬಾಳನಾನಂದದಿಂ ೧೭೦
 ಪಾಪದಾ ಮಲಿನವನು ಸವಿಪಾಕ* ಫಲಗೊಟ್ಟು,
 ಅವಿಪಾಕ* ತಪದಿಂದ, ನಿರ್ಜರೆ*ಯು ತೊಳೆಯುತ್ತಿರೆ,
 ಪುಣ್ಯವದು ಸೊಗವಿತ್ತು ಜಾರಿ ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರೆ.
 ಪಾಪದಾ ನಿಗಡಗಳು, ಪುಣ್ಯದಾ ಹೊಂದೊಡರು
 ಮುರಿಮುರಿದು ಆತ್ಮನಿಂ ಕಳ ಕಳಚಿ ಬೀಳುತ್ತಿರೆ,
 ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪವದು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿಹುದಾತ್ಮನೊಳು.
 ನಿರ್ವಾಣ ಕೈವಲ್ಯ ಮೋಕ್ಷದೈರ್ವರ್ತನಗಳು
 ಕೆಳೆಯೊಲೈಯಿಂದಾಗಲಾತ್ಮನನ್ನಪ್ಪುವುವು.

* ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಜೀವ, ಅಜೀವ, ಅಶ್ರವ, ಬಂಧ, ಸಂವರ,
 ನಿರ್ಜರ, ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂದು ಸಪ್ತ ತತ್ವಗಳಿರುಂಟು. ಜೀವ - ಜೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪಿ
 ಯಾದ ಆತ್ಮ (Soul); ಅಜೀವ - ಅಜೀತನವಾದ ಐಡವಸ್ತು (Matter);
 ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳೆಂಬ ಕರ್ಮಗಳ ಬರುವಿಕೆಯೇ ಅಶ್ರವ; ಹಾಗೆ ಬಂದ ಕರ್ಮ
 ಗಳು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಮಿಲಿತವಾಗುವುದೇ ಬಂಧ; ಹೊಸ ಕರ್ಮಗಳ ಬರುವಿಕೆ
 ಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದೇ ಸಂವರ; ಇದ್ದ ಕರ್ಮಗಳ ನಾಶವೇ ನಿರ್ಜರೆ;
 ಈ ನಿರ್ಜರೆಯಲ್ಲಿ ಸವಿಪಾಕ, ಅವಿಪಾಕಗಳೆಂಬ ಭೇದಗಳುಂಟು. ಕರ್ಮಗಳು
 ತಾವಾಗಿ ಫಲಕೊಟ್ಟು ಅಳಿಯುವುದು ಸವಿಪಾಕ ನಿರ್ಜರೆ; ಕರ್ಮಗಳನ್ನು
 ನಾವಾಗಿಯೇ ತಪ್ಪಿನ ಅಜವಣಿಯಿಂದ ಅವು ಫಲ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ ನಾಶ
 ಮಾಡುವುದು ಅವಿಪಾಕ ನಿರ್ಜರೆ; ಹೀಗೆ ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕು.
 ಪುಣ್ಯವು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಳಿಯುವುದು
 ಹೀಗೆ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿ ಆತ್ಮನು
 ಅನಂತಜ್ಞಾನ, ದರ್ಶನ, ವೀರ್ಯ, ಸುಖಗಳನ್ನು ತಳೆದು, ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪಿ
 ಯಾಗಿ, ಐಹಸ ಮರಣಗಳನ್ನು ನೀಗಿ, ರೋಕದ ತುತ್ತತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ
 ವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲಸುವುದೇ ಮೋಕ್ಷ.

ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ
ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಆದಿನಾಥಸ್ವಾಮಿಯವರು

೬೦

ಶ್ರೀ ವೀತರಾಗಾಯ ನಮಃ

ಕನ್ನಡ ಭಕ್ತಾಮರ ಸ್ತೋತ್ರ

ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿ

೧

ಭಕುತ ಬೃಂದಾರಕರ ಮಣಿದಾ ।
ಮಕುಟ ರತುನಕೆ ಯೋಳಪನೀಯುವ ।
ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನು ದಹಿಸುತ ಯುಗದ ಮೊದಲಿನಲಿ ॥
ಶಕುತಿಗುಂದಿದ ಜನತೆ ನಿವಹಕೆ ।
ಯುಕುತಿಯರಿವಿನ ಸೊಡರಿನಿಂದಲಿ ।
ಮುಕುತಿ ಗೇಹದ¹ ಸೊಬಗದೋರಿದ ಜನನ ಪದಕೆರಗಿ ॥

೨

ಸಕಲ ನುಡಿಗಳ² ತತ್ತ್ವದರಿವಿನ ।
ನಿಕರಕಾಗರಮಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿ ।
ನಖಿಳ ಸುರಪತಿವೃಂದ³ ಲೋಕದ ಬಗೆಯನಪಹರಿಸು ॥
ಬಗೆಬಗೆಯ ತುತಿ⁴ಯಿಂದ ಜನಪನ ।
ಪೊಗಳಿ ಧನ್ಯತೆ ಪಡೆದರಲ್ಲವೆ ।
ನಿಗಮ ಕೋವಿದನಾದಿಜನನು ಭಜಿಸಲೆನ್ನಳವೆ⁵ ॥

¹ ಗೇಹ = ಮನೆ ; ನಿಲಯ. ² ನುಡಿಗಳ = ಭಾಷೆಗಳ. ³ ವೃಂದ = ಸಮೂಹ. ⁴ ತುತಿ = ಸ್ತುತಿ. ⁵ ಎನ್ನಳವೆ = ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆ.

೩

ವಿಬುಧ ಮಣಿಗಳ ಪೂಜೆ ಪಡೆದಾ |
ಶುಭದ ಪಾದಾಂಘ್ರಗಳ ಪೊಂದಿ |
ಪರ್ವಭವನೀ ಕೀರ್ತನೆಯ ಗೆಯ್ಯಲ್ಕುಜ್ಜು ಗಿತನಾದ ||
ಅಬುಧ ನಾನಂತಿರ್ಪೆನೆಂದೊಡೆ |
ನಭದೊಳಿರ್ಪಿಂದುವಿನ ಬಿಂಬವ |
ಸುಭಗದಿಂ¹ ನೀರಿಂದ ಪಡೆದವೆನೆಂಬ ಬಾಲನೊಲು ||

೪

ಗುಣಸಮುದ್ರನೆ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳು |
ದಣಿವನಾರಿಪ ಚಂದ್ರಕಿರಣ |
ಕೈಣಿಯುಮವುಗಳನೆಣಿಕೆ ಮಾಡಲ್ಕುರಿದು ಸುರಗುರುಗೆ ||
ವೆಣೆದು ಮೊಸಳೆಗಳಿಂದ ಲೋಕದ |
ಕೊನೆಯ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತದಿಂದಲಿ |
ಕೊನೆದು² ಕೂಗುವ ಕಡಲ ಕೈಯಿಂದೀಜಲಸದಳವು ||

೫

ಜಗದ ಮಹಿಮಾದರ್ಶ ನಿನ್ನಯ |
ಸುಗುಣಗಾನವಮಾಳ್ವ ಶಕ್ತಿಯು |
ವಿಗತಮಾದರು ಭಕ್ತಿ ಭರದಿಂ ಪೊಗಳ್ಳೆನೆಂತೆನಲು ||
ಬಗೆಗೆ ತಾರದಲಲ್ಪ ಬಲಮಂ |
ಮಗುವ ಕಾಪಿಡಲೆಳಸಿ ಸಿಂಗದ |
ಹಗರಣಕೆ³ ಕಾಲ್ಕಿರೆದು ನಿಲ್ಲುವ ತಾಯಿಹರಿಣಿ⁴ಯೊಲು ||

¹ ಸುಭಗದಿಂ=ಸುಲಭವಾಗಿ. ² ಕೊನೆದು = ವಿಜೃಂಭಿಸಿ; ಮೇಲಕ್ಕಿದ್ದು.

³ ಸಿಂಗದ ಹಗರಣಕೆ = ಸಿಂಹದೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ. ⁴ ಹರಿಣಿ = ಜಿಂಕೆ.

೬

ಪಂಡಿತನು ನಾನಲ್ಲ ಪಿಭುವೇ ।
 ಪಂಡಿತರ ಪರಿಹಾಸ ಧಾಮನು ।
 ಪಂಡಿತರ ಗುರುದೇವ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಹಾಡಿವುದು ॥
 ಉಂಡು ಮಾವಿನ ಚಿಗುರ ಮಧುರವ ।
 ಬಂಡನುರೆ^೧ ಕೋಗಿಲೆಯು ಗಾನದಿ ।
 ಮಂಡನಕೆ^೨ ಪಕ್ಕಾದುದೊಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರೇನು ॥

೭

ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ ಗಾನದಿಂದಲಿ ।
 ಮುನ್ನಿನಾ ಜನುಮಗಳ ಪಾಪವು ।
 ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ತೊಡೆದು ಪೋವುದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲಿ ॥
 ನನ್ನಿ^೩ ಜಗಮಂ ವುದಿದ ತಮಮಂ ।
 ಪೊನ್ನ ಕಿರಣದ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬಂ
 ಬನ್ನಪಡಿ^೪ ಸೋಡಿವುದು ಬೆಳಕನು ತುಂಬಿ ಲೋಕದೊಳು ॥

೮

ಈ ತೆರದೊಳರಿತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯು ।
 ತಾತ ನಿನ್ನಯ ಸುಗುಣ ಗಾನವ ।
 ನೋತು^೫ ಮಾಳ್ವನು ಪೂಜ್ಯ ನಿನ್ನಾಮಹಿಮೆಯಿಂದದು ತಾಂ ॥
 ಸಾತಿಶಯ ಪೊಂದುತ್ತ ಸಂತರ ।
 ಚೂತ^೬ ನಲೈಯ ಪಡೆದು ಪೊಳೆವುದು ।
 ಪೂತ^೭ ನಲಿನೀದಳದಿ^೮ ಮುತ್ತನು ಪೋಲ್ವ ನಿರ್ಫನಿಯೋಲಿ^೯ ॥

1 ಬಂಡನು = ರಸವನ್ನು. 2 ಮಂಡನಕೆ = ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ. 3 ಪಕ್ಕಾದುದು = ಅರ್ಹವಾಯಿತು. 4 ನನ್ನಿ = ನಿನಗಿ. 5 ಬನ್ನಪಡಿಸಿ = ನಾಶಮಾಡಿ. 6 ಓತು = ಪ್ರೀತಿಸಿ. 7 ಚೂತ = ಚಿಗುರಿ ಹರ್ಷದಾಯಕವಾದ. 8 ಪೂತ = ಹೂಬಿಟ್ಟ. 9 ನಲಿನೀ ದಳದಿ = ತಾವರೆಯ ನಲಿಯುಳ್ಳ.

೯

ಇರಲಿ ಪಾವನ ನಿನ್ನ ತುತಿಯುಂ |
 ಮೆರೆಗೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಿತೆ ಚಿರವುಂ |
 ಪರಿಗೆ ಜಗದಾ ಪಾಪ ನಿನ್ನಯ ಪೆಸರ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂ ||
 ಇರಲು ದೂರದಿ ಸೂರ್ಯದೇವನು |
 ಪರಮ ಹರುಷವ ಕೊಡುವ ಕಮಲಕೆ |
 ದುರಿತ ದುಃಖವ ದೂಡಿ ನೀನುಂ ನಲಿಸು ಮನವಿದನು ||

೧೦

ಗುಣವಿಹೀನರು ನಿನ್ನ ತುತಿಯಿಂ |
 ಗುಣವನಾರ್ಜಿಸಿ ನಿನಗೆ ಸಮನಹ |
 ಗಣನೆ ಪಡೆವರಿದೇನುಮಚ್ಚರಿಯಪ್ಪ ಮಾತಲ್ಲ ||
 ಪಣಮನುಳ್ಳವನಾಶ್ರಿತಂಗಂ |
 ಧನಮನೀಯುತ ತನ್ನ ಸರಿಬರೆ |
 ಘನತೆಯಾಯದೊಡವನನಾಶ್ರಯಿಸೇನು ಫಲ ಗುರುವೆ ||

೧೧

ನಾಕರ^೧ ತಿಭಕುತಿಯೊಳು ದರ್ಶಿಪ |
 ಹೇ ಕರುಣೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನರನಾ |
 ಲೋಕಿಸುತೆ^೨ ಬೇರೊಂದ ದರ್ಶಿಸಿ ತೋಷಿಪನೆ^೩ ಜಗದಿ ||
 ಆಕಳೆಯ ಪಾಲ್ಗಡಲ ನೀರನು |
 ಸಾಕು ಸಾಕೆನ್ನುತಲಿ ಕುಡಿದವ |
 ನೇಕವೇಕ್ಷಿಪನುಪ್ಪುಕಡಲಿನ ನೀರ ಕುಡಿವುದಕೆ ||

೧ ನಾಕರು = ದೇವತೆಗಳು.

೨ ಅಲೋಕಿಸುತೆ = ನೋಡುತ್ತ.

೩ ತೋಷಿಪನೆ = ಸಂತೋಷಪಡುವನೆ.

೧೨

ವೀತರಾಗನೆ ಆದಿನಾಥನೆ ।

ನೂತನದ ಪರಮಾಣು ಗಣಗಳು :

ನೂತು ನಿನ್ನೀ ಕಾಂತಿ ರೂಪವ ಮುಗಿದುವೆಂದೆನಲು ॥

ಸಾತಿಶಯದಿನ್ನೊಂದು ಮೂರ್ತಿಯು ।

ತಾತ ನಿನಗೆಣೆಯಪ್ಪ ರೂಪವ ।

ಭೂತಳದಿ ನೋಳ್ಪಾತನಾವನು ದಿಬ್ಬದನಿ^೧ಯುತನಾ ॥

೧೩

ಸುರನರೋರಗ ಭುವಿಯ ಕಣ್ಮನ ।

ಸರೆಯಗೆಯ್ದುದು ನಿನ್ನ ಮೊಗವದು ।

ನಿರುಪಮವು ಮೂಲೋಕದೊಳಗುಂ ಪೊಳೆವ ಕಾಂತಿಯಲಿ ॥

ಸರಿಯದಲ್ಲವು ಶಶಕಳಂಕಗೆ ।

ಸೊರಗಿ ಪಗಲೊಳು ತೇಜವಳಿವಗೆ ।

ನಿರುತ ಕುಂದದ ಸೊಡರ ಬೆಳಕಿನ ನಿನ್ನ ಮುಖಪದ್ಧು ॥

೧೪

ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ ಕಳೆಗಳೆಂ ಸಂ ।

ಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಮಲ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಣ ।

ವರ್ಣನಾತೀತಂಗಳಾಗಿಯೆ ತುಂಬಿ ಮೂಜಗದಿ ॥

ಆರ್ಣವಕ್ಕಿಂ^೨ ಮಿಗಿಲು ಗುಣೈಂ^೩ ।

ಪೂರ್ಣ ನಿನ್ನಾಶ್ರಯದ ಕತದಿಂ ।

ಗೂರ್ಣಸುತ್ತಿಹ^೪ವಿಷ್ಣುವಿದ್ದಂತಾವಗುಂ ಮೆರೆದು ॥

^೧ ದಿಬ್ಬದನಿ = ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ. ^೨ ಆರ್ಣವಕ್ಕಿಂ = ಸಮುದ್ರಕ್ಕಿಂತ. ^೩ ಗುಣೈಂ = ಅಳದಲ್ಲಿ. ^೪ ಗೂರ್ಣಸುತ್ತಿಹವು = ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಓಡಾಡಿ ತಬ್ಬಮಾಡುತ್ತಿವೆ.

೧೪

೧೫

ದೇವವಸಿತಾ ರೂಪವೈಖರಿ ।
 ದೇವದೇವೋತ್ತಮನೆ ನಿನ್ನಯ ।
 ಭಾವವೈಕಲ್ಪ್ಯವನು ಪುಟ್ಟಿಸಲ್ಲಿವೆಂದೆನಲು ।
 ಆವನಚ್ಚರಿಪಡುವ ಕೊನೆಯಲಿ ।
 ಸಾವನುವಿಗೇ¹ ತರುವ ಸುಟ್ಟುರೆ² ।
 ನೋವತರಲಾರ್ಪುವುದೆ ಮಂದರಕಿ³ತರ ಗಿರಿಗಳೊಲು ॥

೧೬

ಪರಮಪಾವನ ಜೋತಿ⁴ರೂಪನೆ ।
 ನಿರುಪಮವು ನಿನ್ನೀ ಪ್ರಕಾಶವು ।
 ಸೊರಗದದು ತಾಂ ಬತ್ತಿತ್ತೈಲಮುಮೆರಡುಮಿಲ್ಲದೆಯುಂ ॥
 ಉರಿವುದೆಲ್ಲಾ ಕಾಲದೊಳಗುಂ ।
 ಪರಿಸಿ ಬೆಳಕನು ಮೂರು ಲೋಕದೊ ।
 ಕರರೆ ನಂದದು ಗಿರಿಯನುರುಳಿಪ ಕೊನೆಯ ಮಾರುತಕೆ ॥

೧೭

ನಿನ್ನ ಬೆಳಕೆಂಗಸ್ತಮಿಲ್ಲವು ।
 ತಿನ್ನಲಾರದು ರಾಹುವದನಂ ।
 ಚಿನ್ನ ಬೆಳಗುವೆ ಮೂರು ಲೋಕವನೇಕ ಕಾಲದೊಳು ॥
 ಬನ್ನಪಡುವಾ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗೆ ।
 ಪೊನ್ನ ಬೆಳಕಿದು ಸಾಟಿಯಪ್ಪುದೆ ।
 ನನ್ನಿ ನಿನ್ನೀ ಬೆಳಕ ಮೇಘವು ಮುಬ್ಬುಮಾಡದಲಾ ॥

¹ ಉರ್ವಿಗೇ=ಭೂಮಿಗೆ. ² ಸುಟ್ಟುರೆ = ಬಿರುಗಾಳಿ. ³ ಮಂದರಕಿ=ಮಹಾ
 ಮೇರು ಪರ್ವತಕ್ಕೆ. ⁴ ಜೋತಿ=ಜ್ಯೋತಿ; ದೀವಿಗೆ, ಸೊಡರು.

೧೮

ಅನವರತಮೇಳ್ಗೆಯೋಳಗಿರ್ಪುದು ।
 ಮುನಿದು ಕೊಲ್ಪುದು ಮೋಹ ತಿಮಿರವ ।
 ನನುಪಮನೆ ತಾಂ ರಾಹುವದನಕೆ ಮುಗಿಲಿನೊಡ್ಡಣೆಗೆ' ॥
 ಘನತೆಯಾನುತೆ ನಿಲುಕದಿರ್ಪುದು ।
 ಜನತೆಯರಿಯದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವು ।
 ಕನಕದಂತೆಯೆ ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಮುಖಕಮಲಂ ॥

೧೯

ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಮುಖಾಬ್ಬ ಶಶಿಯಿಂ ।
 ದಾಮಹಾಕತ್ತಲೆಯು ಪಾರಲು ।
 ಸೋಮನಿಂದೇಂ ಕಾರ್ಯ ರಜನೀಕಾಂತ ಪೆಸರೇಕೆ ॥
 ಧಾಮನಿಧಿಯುಂ^೧ ಸೂರ್ಯನೆಂಬಾ ।
 ನಾಮವೇತಕೆ ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂ ।
 ಭೂಮಿ ಬೆಳೆಯಿಂ ತಣೆದಿರಲು ಮೇಘಗಳು ತಾವೇಕೆ ॥

೨೦

ಅರುಹ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನದು ।
 ಪರಮ ತೇಜದಿ ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ।
 ಪರರ ಜ್ಞಾನಮದೆಲ್ಲ ಕೇವಲದಂತೆ ಪೊಳೆಯುವುದೇ ॥
 ವರ ರತುನ ಕಾಂತಿಯದು ಗಣ್ಯವು ।
 ಪರಿಪರಿಯೊಳುಂ ಮಿಸುಪ ಗಾಜಿನ ।
 ಮೆರಗು ರನ್ನದ ಪೊಳಪಿಗಿಣೆಯೇ ಪೇಳು ಯೋಗೀಂದ್ರ ॥

^೧ ಒಡ್ಡಣೆಗೆ=ಸಮೂಹಕ್ಕೆ. ^೨ ಧಾಮನಿಧಿ=ಪ್ರಕಾಶ ಭಂಡಾರ.

೨೧

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಿಂ ಮುನ್ನಮಿತರರ ।
 ದರುಶನವು ಮೇಲೆಂದು ತಿಳಿವೆನು ।
 ಪರಮ ನಿನ್ನನು ತಾಳ್ ಮನವದು ಪೆರರಿಗಾಟಿಸದು¹ ॥
 ಪರಿಪರಿಯ ಭವಗಳಲಿ ದೇವನೆ !
 ಸುರವಿಸುತ ನೀನಲ್ಲದಿತರರು ।
 ಸೆರೆಯ ಮಾಡರು ಮನವನಾದಿಜಿನೇಶ ಯೋಗೀಂದ್ರ ॥

೨೨

ಜಗದೊಳೆಸಿಬರೂ ಪೆಣ್ಣಳರುತಿಹ ।
 ರಗಣಿತದ ಸುತರುಗಳ ಪಡೆವರು ।
 ನಿಗಮ ಕೋವಿದ ನಿನ್ನ ಸಾಟಿಯನಾರು ಪಡೆವರಲಾ ।
 ಗಗನಮಣಿಯಂ ಪಡೆವ ಭಾಗ್ಯವು ।
 ಮುಗುಢೆ ಮೂಡಲ ರಮಣಿಗಲ್ಲದೆ ।
 ಮಿಗುಲ² ದಿಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲ ತಾರಾನಿವಹಮಂ ಪಡೆವರ್ ॥

೨೩

ಮುನಿಗಳೊಡೆಯನೆ ಯೋಗಿಜನರುಂ ।
 ಘನ ತಮದ ಮುಂದಿರ್ಪ ಸೂರ್ಯನ ।
 ಮಿನುಗುವಾ ಹೊಂಬಣ್ಣದಂದದಿ ನೀನು ಪೊಳೆಯುತಿರೆ ॥
 ಸನುಮತಿಯು ಪಾವನನು ನೀನೆಂ ।
 ದೆನುತ ನಿನ್ನ ಪದಾಬ್ಜ ಪೂಜೆಯಿ ।
 ನನುಪಮದ ಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ³ ಪತಿಗಳಾಗುವರು ॥

¹ ಅಟಿಸದು = ಅಪೇಕ್ಷಿಸದುವುದಿಲ್ಲ. ² ಮಿಗುಲ = ಮಿಕ್ಕ, ಉಳಿದ. ³ ಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ = ಮೋಕ್ಷಸಂಪತ್ತು.

೨೪

ನಾಶರಹಿತನು ವಿಭುವು ನೀನುಂ ।
 ಬಾಸಿ^೧ಗಡಕದ ತಿಳಿವಿ^೨ನಾಗರ ।
 ಸಾಸಿರಕೆ ಸಾಸಿರವಸಂಖ್ಯೆಯ ಗುಣದ ಧಾಮನಿಧಿ ॥
 ಭೂಷಣನು ಜಗಕಾದಿಗುರು ನೀ ।
 ನೀಶ^೩ ಬೊಮ್ಮನು^೪ ವಿಷ್ಣು ಮನ್ಮಥ !
 ಸಾಸಿಗನು ಯೋಗೀಶನೇಕನನೇಕನರಹಂತ ॥

೨೫

ದೇವಪೂಜಿತನರಿವಿಗಾಗರ ।
 ಭಾವಿಸಲು ನೀನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನು ।
 ನೋವನಾರಿಸಿ ಮೂರುಲೋಕಕ್ಕೀಶನೆಂದೆನಿಸಿ ॥
 ಪಾವನದ ಮಾಮುಕುತಿ^೫ ಬಟ್ಟಿಯ^೬ ।
 ನೀವನಲ್ಲವೆ ನೀನು ಬೊಮ್ಮನು ।
 ಕಾವೆ^೭ ಮೂಲೋಕವನು ವಿಷ್ಣು ಮಹಾತ್ಮ ನೀನೆನಿಸಿ ॥

೨೬

ಮೂರು ಲೋಕದ ದುಃಖಮೂಲದ ।
 ಬೇರ ಕಿತ್ತನೆ ನಿನಗೆ ನಮಿಪೆನು ।
 ಭೂರಿಭೂಷಣ ಭುವನ ಮೂರಕ್ಕಧಿಪ ನಮಿಪೆನಲಾ ॥
 ತಾರಕ ಭವೋದಧಿಗೆ ನಮಿಪೆನು ।
 ಮಾರವಿಜಯನೆ ಗುರುವೆ ನಮಿಪೆನು ।
 ಸಾರ ದಯೆಯನ್ನೊರೆದ ಶಾಂತನೆ ಕರುಣೆ ನಮಿಪೆನಲಾ ॥

1 ಬಾಸಿ=ಭಾಷೆ. 2 ತಿಳಿವು=ಜ್ಞಾನ. 3 ಈಶ=ಈಶ್ವರ. 4 ಬೊಮ್ಮ=ಬ್ರಹ್ಮ. 5 ಮಾಮುಕುತಿ = ಮಹಾಮುಕ್ತಿ. 6 ಬಟ್ಟಿಯ = ವಾರಿಯನ್ನು. 7 ಕಾವೆ = ಕಾಯುವೆ; ಪೊರೆಯುವೆ.

೨೭

ಮುನಿಗಳೊಡೆಯನೆ ನೀನು ಖನಿಯಾ !
 ಮಿನುಗುವತಿಶಯ ಗುಣಸಮೂಹಕೆ |
 ಸನುಮತಿಯೆ ಜಗಕ್ಕಿಲ್ಲವಚ್ಚರಿ ಸಹಜ ವಚನವಿದು |
 ಜನರ ಮೂಜಗದನುವ ಪಡೆದಾ |
 ಘನ ತಮದ ರಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗ |
 ಳನಿತುವುಂ ಬಳಿಸಾರಲಸವಳ ನಿನ್ನ ಸನಿಯಿತಕೆ |

೨೮

ಉನ್ನತಾಶೋಕದಾತರುವಿನ |
 ಸನ್ನಿಹಿತಮಾಗುತ್ತ ಪೊಳೆಯುವ |
 ಪೊನ್ನಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣ ಪೊಂದಿದ ರವಿಯ ಬಿಂಬಮದು |
 ಮುನ್ನ ಪೊದಿದ ತಮಮನೆಲ್ಲವ |
 ಬನ್ನಪಡಿಸುತ ಮುಗಿಲನಟ್ಟುತ |
 ಚೆನ್ನ ಕಳೆಯಿಂ ಬೆಳಗುವಂದದಿ ನಿನ್ನ ಮುಖತೇಜಂ |

೨೯

ರತ್ನಕಾಂತಿ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಂ |
 ಸ್ತುತ್ಯಮಾದಾ ಸಿಂಹಪೀಠದಿ |
 ಬಿತ್ತರದ ಕಳೆತೀವಿದೌದಾರಿಕದ ದೇಹಮದು ||
 ಭಿತ್ತಿ^೧ ಮೂಡಣ ಬಿಟ್ಟು^೨ ತುದಿಯೊಳು |
 ಪೊತ್ತು ಕಾಂತಿಯ ಕಿರಣ ಗಣಮಂ |
 ಸುತ್ತು ಕದಿರನು^೩ ಹರಿಪ ರವಿಯಿಂದವಲಿ ಬೆಳಗುವುದು ||

1 ಖನಿಯು = ಗಣಿಯು. 2 ಸನಿಯಿತಕೆ = ಸಮೀಪಕ್ಕೆ. 3 ಅತೀತಕ
 ತರು = ದೇವವೃಕ್ಷ. 4 ದಿವಾರಿಕ ದೇಹ = ತೀರ್ಥಂಕರ ಪರಮದೇವರಿಗಿರುವ
 ಪೊನ್ನ ಕಾಂತಿಯ ದಿವ್ಯಕರೀರ. 5 ಭಿತ್ತಿ = ದಿಕ್ಕು. 6 ಬಿಟ್ಟು = ಬಿಟ್ಟು.
 7 ಕದಿರನು = ಕಿರಣಗಳನ್ನು.

೩೦

ಕುಂದ ಕುಸುಮದೊಲೆಸೆವ ಚಾಮರ ।
 ವೃಂದದಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತಿಹ ನಿನ್ನಯ ।
 ಸುಂದರಾಕೃತಿ ಪೊನ್ನ ಕಳೆಯಿಂ ಪೊಳೆವುದೆಂತನಲು ॥
 ಇಂದು ಬೆಳಕಿಂ¹ದೆಸೆವ ನೀರಿನ ।
 ಮಂದಗತಿಯಾ ಝರಿಯ² ತಾಳುತ ।
 ನಿಂದಿರುವ ಪೊಂಬೆಟ್ಟು ಮೇರುವಿನಮರ ಕಾಂತಿಯೊಲು ॥

೩೧

ಸಮವಸರಣದ³ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯ ।
 ವಿಮಲ ಮುಕ್ಕೊಡೆಯುನ್ನತಿ ಸ್ಥಿತ ।
 ಮಮಲ ಭಾನು ಪ್ರಕಾಶ ದೀಪ್ತಿಯ ಮುತ್ತಿನಂತೆಸೆದು ॥
 ಸುಮನಸಾಧಿಪ ಮುಕುತಿಯೊಲ್ಲಭ ।
 ನಮಿತ ತೇಜನೆ ನೀನು ಮೂಜಗ ।
 ನಮಿತವಿಭುವೆಂದೆನಿಸ ಕೀರ್ತಿಯ ಬೆಳಗಿ ಪೊಳೆಯುವುದು ॥

¹ ಇಂದು ಬೆಳಕಿಂ = ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಿಂದ. ² ಝರಿ = ನದಿ. ³ ಪೊಂಬೆಟ್ಟು ಮೇರು = ಕನಕಗಿರಿಯಾದ ಮಹಾಮೇರುಪರ್ವತ. ⁴ ಸಮವಸರಣ = ದೇವ ನಿರ್ಮಿತ ನಗರ — ಶ್ರೀ ಶೀರ್ಘಂಕರ ಪರಮಾದೇವರಿಗೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪರಮ ತೇಜಃಪುಂಜವಾದ ದೇಹವು ಆಕಾಶಕ್ಕೇರು ವುದು. ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ, ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ, ಮೋಹನೀಯ, ಅಂತರಾಯವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಭೌತಿಕರ್ಮಗಳು ನಾಶವಾದನಂತರ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ (ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ)ವೂ ಪರಮಾದಾರಿಕ ದಿವ್ಯಶರೀರ (ರಕ್ತಮಾಂಸ ರಹಿತವಾದ ಶರೀರ)ವೂ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿಯೆಂಬ ಒಂಕಾರ ಸ್ವರವೂ ತಾವಾಗಿ ಉದಯಿಸುವುವು. ಅಂತಹ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಕುಬೇರನು ಒಂದು ವೇವನಗದವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವನು. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಯ ಶೀರ್ಘಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಈ ನಗರಿಯೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವುದು.

೩೨

ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗು ನಿನ್ನಂ ।
 ಭೂವಿಢು ತ ಗುರುವೆಂದು ಲೋಕಕೆ ।
 ತೀವಿದಾ ದನಿಯಿಂದ ಬಾಂಬೊಳಲಿ¹ ಸಾರುತಿದೆ ॥
 ನೋವಿನಿಂ ತಲ್ಲಣಿಪ ಜನತೆಯ ।
 ಕಾವನಿವ ಸದ್ಧರ್ಮರಾಜನು ।
 ಪಾವನಾತ್ಮಕ ಸಿದ್ಧನೆಂಬುದನರುಪಿ ಡಂಗುರದಿ ॥

೩೩

ದೇವ ನಿನ್ನಯ ದಿಬ್ಬದನಿ²ಯಿಂ ।
 ನೋವನಾರಿಪ ವಚನ ಸುಮಗಳು ।
 ತೀವಿ³ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ಧರಣಿಗೆ ಸುರಿಯುತಿಹುವೆಂತು ॥
 ಪಾವನದ ಸುರ ತರುಗಳಿಂದಲಿ ।
 ಪೂವ ಕಂಪನು ತಾಳಿ ಮಾರುತ ।
 ನಾವಿಢುತದಾಕಾಶದಿಂದಲಿ ಧರೆಗೆ ಬೀಳ್ವವೊಲು ॥

೩೪

ವಿಭುವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಪರಮಕಾಂತಿಯು ।
 ಸೊಬಗಿನಿಂ ಮೂಲೋಕದೊಳಗಂ ।
 ಪ್ರಭೆಯ ಬೀರುತ ಪೊಳೆಯುತಿರುವದನಂತ
 ಸೂರ್ಯರೊಲು ॥
 ಅಭವ ನಿನ್ನಯ ಕಾಂತಿ ಸೌಮ್ಯವು ।
 ಸುಭಗದಿಂ ಶೈತ್ಯವನು ತೋರ್ಪುದು ।
 ಶುಭವು ನಿನ್ನಯ ಕಾಂತಿಯರಿಯಮೆ⁴ ತಮವ-
 ನೋಡಿಪುದು ॥

¹ ಬಾಂಬೊಳಲಿ = ಅಕಾಶನಗರಿಯಾದ ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ. ² ದಿಬ್ಬದನಿ = ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ. ³ ತೀವಿ = ತುಂಬಿಕೊಂಡು. ⁴ ಅರಿಯಮೆ = ಅಜ್ಞಾನ.

೩೫

ಮುಕುತಿ ಸಗ್ಗವ ಬಯಸುವವರಿಗೆ ।
ಯುಕುತಿ ಮಾರ್ಗವ ತೋರ್ಪ ನಿನ್ನಾ ।
ಶಕುತಿ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿಯು ಮೂಲೋಕದೊಳಗನುಪಮವು ॥
ಭಕುತಿಯಿಂದಿದ ಕೇಳುವಾತ್ಮರ ।
ವಿಕಳಮತಿಯನ್ನಳಿಸಿ ಧರ್ಮದ ।
ಸಕಲ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಗಳ ಬೋಧಮನಿತ್ತು ಪಾಲಿಪುದು ॥

೩೬

ನಿನ್ನ ಪಾದದ್ವಯದ ನಖಗಳು ।
ಪೊನ್ನ ತಾವರೆ ಪುಂಜ ಸದೃಶವು ।
ಚೆನ್ನ ನೀನಡಿಯಿಟ್ಟ ತಾಣದಿ ದೇವವೃಂದಗಳು ॥
ಉನ್ನತದ ಭಕುತಿಯೊಳು ಸತತಂ ।
ರನ್ನ ಕಮಲಂಗಳನು ರಚಿಪರು ।
ಸನ್ನುತನೆ ಜಗದಾದಿದೇವನೆ ಪರಮ ಪಾವನನೆ ॥

೩೭

ಜಿನನೆ ನಿನ್ನುಪದೇಶಮಾರ್ಗದ ।
ಘನತೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬರ್ಪುದೆ ।
ದಿನಕರನ ನವತೇಜ ಮಹಿಮೆಯನಿತರ ಗ್ರಹಗಣವು ॥
ಕನಸಿನೊಳಗುಂ ಪೊಂದಲಸದಳ ।
ವನುಪಮನೆ ದಯೆ ಶಾಂತಿ ಶೀತಳ ।
ಮಿನುಗುವಾ ಗುಣವಾರ್ಥಚಂದ್ರನೆ ತ್ರಿಜಗವಂದಿತನೆ ॥

೩೮

ಸ್ರವಿಪ ಮದಜಲ ಧಾರೆ ಕಂಪಿಗೆ |
 ಕವಿದು ಬಂದೆರಗುತಿಹ ದುಂಬಯ |
 ರವವನಾಲಿಸಿ ಕೋಪವಾನುತೆ¹ ಪವನ ವೇಗದೊಳು ||
 ದಿವದ ವಿಭು²ವೈರಾವತಮೊಯೆನೆ |
 ಜವನ ತೆರದಿಂ ಬರ್ಪ ಗಜದಿಂ |
 ಲವಣದಂರವು ಭಯವು ತೋರದು ನಿನ್ನ ಭಕುತರಿಗೆ |

೩೯

ಗಜದ ಗಂಡಸ್ಥಳವ ಸೀಳುತ |
 ಲಜಿತ ವಿಕ್ರಮ ಸಿಂಹರಾಜನು |
 ಗಜರಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ರೋಷದಿಂ ಮಿಗೆ ಹಾರಿ ಬರುತಿರ್ದು |
 ವಿಜಯ ಮಹಿಮಾದರ್ಶ ನಿನ್ನನು |
 ಭಜಿಪ ಭಕುತರನೆದುರುಗೊಳ್ಳಲು |
 ಸುಜನರೊಲು ಶಾಂತಿಯನು ಪಡೆವುದು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಲಾ ||

೪೦

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಗಾಳಿ ಹೊಡೆತದಿ |
 ಝಳಿತ³ಮಾಗುಗುಳುತ್ತ ಕಿಡಿಗಳ |
 ತಳಮಳಿಸಿ ಲೋಕವನು ತನ್ನಯ ಬಿಂಕಿ ಬೇನೆಯಲಿ ||
 ಕಲಿಯುಗದ ವಿಶ್ವವನು ನುಂಗಲು |
 ಘಳಿಲನೈದುವ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚದು |
 ಮಲಿನಮಪ್ಪುದು ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನ ಜಲದಿ ನಿಶ್ಶೇಷಂ ||

1 ಕೋಪವಾನುತೆ = ಕೋಪವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತ. 2 ದಿವದ ವಿಭುವ = ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿಯು; ದೇವೇಂದ್ರನ. 3 ಝಳಿತ = ಜ್ವಲಿತ.

೪೦

ಕೋಪದಿಂ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣಿಂ ।
 ತಾಪದಿಂ ಕರಿದಾದ ಮೆಯ್ಯಿಂ ।
 ಧೂಪದಂತಿಪುರ್ಸಿರ ಸುಯ್ಯನೆ ಸುಯ್ಯು ಬರುತಿರ್ಪ ॥
 ಆ ಫಣಿಸನಗಲಿದ್ ಹಡೆಯಂ ।
 ಪಾಪನಾಶಕಮಾದ ನಿನ್ನಯ ।
 ರೂಪನೆದೆಯಲಿ ಪ್ರೇಂದಿ ತುತಿಪನು ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಯುವನು ॥

೪೧

ತುರಗ ಹೇಷಾರವದೊಳಾನಯ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ನೇಹಕಾರ ದನಿಯಿಂ ।
 ಮೆರೆದು ಬಹ ಶತ್ರುಗಳ ಸೈನ್ಯವು ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂ ॥
 ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಲಯಿಸಿ ಪ್ರೋಪುದು
 ತರಣಿ ಕಿರಣವ ಕಂಡ ತಮದೊಲು ।
 ಪರಮ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಜಿನಪನೆ ಪುರುಜಿನೇಶ್ವರನೆ ॥

೪೨

ಭರ್ಜಿಯುರಿತದಿನೊಡೆದ ಗಜದಾ ।
 ಪಜ್ಜಳಿಸ ತಲೆಯಿಂದ ಸ್ರವಿಸು ।
 ತ್ವಾರ್ಜಿತದ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹದೊಳೊಳಿದು ದಾಂಬಲು ತಾ ॥
 ವುಜ್ಜುಗಿಸ ಭಟರಿಂದ ಭೀಕರ ।
 ಸಜ್ಜಿನಿಂದಿಹ ಘೋರ ಶತ್ರುವ ।
 ಸಜ್ಜನಾಶ್ರಯ ನಿನ್ನ ಭಕುತರು ನಾಶಮಾಡುವರು ॥

೪೪

ಕ್ರೂರ ನಕ್ರ ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳೆಂ
ಭೂರಿ ಮಾರುತ ಹೊಡೆತದಿಂದಲಿ
ಕಾರಿ ಕೋಪದ ಹೊಗೆಯ ಮಿಗೆ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಂ ತಳೆದು ||
ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ ಕಡಲ ಮಡಿಲೊಳು
ಸಾರುತಿಹ ನಾಪಿಕರ ಗಡಣವು
ಕೋರಿ ನಿನ್ನನು ನೆನೆಯ ಪಾರಾಗುವುದು ವಾರಿಧಿಯಿಂ ||

೪೫

ಭಯ ಜಲೋದರ ಭಾರದಿಂದಲಿ
ಲಯವ ಪೊಂದುತ್ತಿರ್ಪ ಜನರುಂ ||
ಜಯವ ಮರೆತುಂ ಪ್ರಾಣವಾಸೆಯ ನೀಗಿ ಕೊರಗುತಿರೆ
ಭಯ ವಿನಾಶಕ ನಿನ್ನ ಪಾದ
ದ್ವಯಗಳೆಂಬುವ ಪಂಕಜದ ರಜ ||
ನಯದಿ^೧ನವರಿಗೆ ಮಾರ ಸುಂದರ ರೂಪನೀಯುವುದು ||

೪೬

ಕಾಲಿನಿಂ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ವರೆಗಂ
ಮಾಲೆಯಾ ಸಂಕೋಲೆಯಿಂದಲಿ
ಜಾಲಿ ಮುಳ್ಳುಗಳಂತೆ ಬಿಗಿದಾ ದೇಹವನು ತಾಳೆ ||
ಗೋಳಿಡುತ ಹಿಂಸೆಯನು ಪಡುವರು
ಜಾಲಮಾಡದೆ^೨ ನಿನ್ನ ನೆನೆಯಲು
ಪಾಲಕನೆ ನಿಗಡ^೩ಂಗಳೆಲ್ಲವು ಕಳಚಿ ಬೀಳುವುವು ||

^೧ ರಜ = ಧೂಳು. ^೨ ನಯದಿಂ = ನ್ಯಾಯಾನುಸಾರ (ನಿಜವಾಗಿಯೂ).
^೩ ಜಾಲಮಾಡದೆ = ತಡಮಾಡದೆ. ^೪ ನಿಗಡ = ಕಾಲಿಗೆ ಬಾಳುವ ಸಂಕೋಲೆ (ಬೀಡಿ).

౪౨

యావనిఁ స్తోత్రవను పాడువఁ
 నావనిదనధ్యయన మాడువఁ ।
 నావిదుషగోదగిద మహోదర¹ మాయవాగువుదు
 తివిదుష్టల కాడు కిట్టిన ।
 సావుతహ మద్దానే సింగద ।
 పావు వారిధియంక² భయముం నారమ్మేదువువు ॥

౪౩

విభువే తవ గుణ కుసుమమాలేయ
 సోబగినక్కర నూరినిధిదం ।
 విబుధ కట్టెడ మానతుంగను భక్తుతి భావదలి ॥
 శుభవ క్షోరువ భవ్య జనరిద ।
 విభవదిం కంఠదోళు ధరిసలు ।
 శుభగదిం కృవల్కలక్ష్మీపతిగళాగువరు ॥

ఓం నమః సిద్ధేభ్యః

¹ మహోదర = మహోదరవేంబ భయంకర రోగం. ² అంక = యుద్ధ.

ಶ್ರೀ ಗೋಮುಖೇಶ್ವರ ಸ್ತವನ

ಕಂದ

ಭುವಿಯಂ ಗೆಲ್ಲುತಲಣ್ಣಸಿಂ ।

ಜವದೊಳುಂ ಚಕ್ರಾಯುಧಂ ತಾಂ ಬರಲ್

ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ಕಡೆಗಾಣುತಂ ।

ಭವಿವಡೆದಾ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿ ಪಾಹುಬಲೀಶಂ ॥ ೧ ॥

ರಣರಂಗದಿ ಜಯವಧುವುಂ ।

ಕುಣಯುತೆ ಬಂದವ್ವೆ ಲೋಲನಾಗದೆಯವಳಂ ॥

ಗಣಕೆಯ ತೆರದಿಂ ಕಾಣುತೆ ।

ಗುಣಶಾಲಿಯು ತೊರೆದ ಭುವಿಯ ಪಾಹುಬಲೀಶಂ ॥ ೨ ॥

ಪೌದನ ಪುರದೊಳಗನಿಬರುಂ ।

ಕಾದಿದ್ವರು ಮದನವಿಜಯದುತ್ತಾಹದೊಳುಂ ॥

ಪೋದನೆ ನಿಜನಗರಿಗೆ ತಾಂ ।

ಸಾಧಿಸಿದಂ ತಪಮನಯ್ಯನಾಚ್ಚೆಯ ಪಿಡಿದುಂ ॥ ೩ ॥

ಮೂಜಗ ವಂದಿತ ಭುಜಬಲಿ ।

ತೇಜದೊಳುಂ ರೂಪಲೇಖಿಲಾವಣ್ಯದೊಳುಂ ।

ಸೋಜಿಗದೈಸಿರಿಯಂ ತಾಂ ।

ಗಾಜನ ಗಿರಿಯಂದದಿಂದೆ ಕಾಣುತೆ ತೊರೆದಂ ॥ ೪ ॥

ಭರತಂ ಪೇಳ್ತೊಡೆ ಕೇಳ್ತನೆ ।

ಅರಸಿಯು ಬಂದಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಮಗುಳ್ತನೆ ತಪಸಿಂ ॥

ವರಮಾತೆಯು ಸಿರಿಗುವರಂ ।

ಕರೆ ಕರೆಪಡುತಳಲುತಿರ್ಕೆ ಪಿಂದಿರುಗಿದನೆ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿ

ಜಗಕೆ ಪಿರಿದಹ ಸಿರಿಯ ತೂರೆಯುತೆ ।

ಬಗೆಗೆ ತಾರದೆ ಮಡದಿ ದುಗುಡವ ।

ಹಗಲೊಳುರಿಯುವ ಬಿಸಿಲ ತಾಸಕೆ ನಿಜ ಶರೀರವನು ॥

ಒಗೆದು ಬಗೆಬಗೆ ಕಷ್ಟಕೊಡುತ

ಸೊಗವನೆಲ್ಲವ ದೂಡಿ ದೂರಕೆ ।

ನಿಗಮ ಕೋವಿದನರಸುತಿರುವೆಯ ಮುಕುತಿ ರಮಣಿಯನು ॥

ಗಗನಚುಂಬಿತ ನಿನ್ನ ಸಿರಿ ಶಿರ ।

ಮಗುಳೆ ಮುಗುಳ್ಳವು ಲೋಚನಂಗಳು ।

ಅಘಹರನೆ ಮತ್ತಾರ ನೆನೆಯುವೆ ನಿನ್ನ ಮನಸಿನಲಿ ॥

ಜಗುಳದಿಹೆ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಪೆಣೆಯಲು ।

ಮುಗುಳು ನಗೆ ಸರ್ಪಗಳು ಪತ್ತಲು ।

ಜಗದೊಳಾವುದ ನೆನೆಯುತಿರ್ಪೆಯೊ ವಿಬುಧ ಪೇಳಿನಗೆ ॥ ೭ ॥

ಮನೆಯ ಸಿರಿಯನು ನೆನೆಯುತಿರುವೆಯೊ ।

ಜನವನಾಳುವ ಪರಿಯ ನೆನೆವೆಯೊ ।

ಮನುಜನೈಸಿರಿ ಮಿಣುಕು ಹುಳವೆಂದರುಹುತಿರ್ದವೆಯೊ ॥

ಘನನೆ ಪೇಳಿಂತೇಕೆ ಮೌನವು ।

ತನುವ ಬಳಲಿಪ ಪರಿಯದಾವುದು ।

ಚಿನುಮಯನೆ ಕೃಪೆದೋರಿ ಪೇಳಲೊ ಬಾಹುಬಲಿ ಜನಪ ॥

ತಪವ ಪಿಡಿಯುವ ಮುನ್ನ ನಿನ್ನಯ ।

ಕುಪಿತ ಕಾರ್ಯವನೇಕೆಯೊಡ್ಡಿದೆ ।

ಅಪರಸುಖಕೆಂದವಿಳ ಬಂಧುವ ಮರೆತು ನಿಂದಿಹೆಯಾ ॥

ಉಪಕೃತಿಯ ಗೈದವರ ಮರೆವರೆ ।
ಉಪಟಲವನಿದನಿಷ್ಟು ಸಹಿಸರೆ ।
ಜಪಿಸ ಮಂತ್ರವದೇನು ತಿಳುಹಿಸೋ ಬಾಹುಬಲಿ ಜಿನಪ ॥

ತಾಯಿ ಕೂಗುತ್ತ ಬರ್ಪಳಿದಿಕೋ ।
ನೋಯುತ್ತಿರುವಾ ನಲ್ಲೆ ಬರ್ಪಳು ।
ತೋಯಜಾಕ್ಷನು ಪ್ರೀತಿಗುವರನು ನಿನ್ನನರಸುತಿಹ ॥
ರಾಯ ನಿನ್ನಕ್ಕಿಗಳ ತೆರೆಯುತ ।
ಜೀಯಯೆಂಬರಿಗಭಯವೀಯಲೋ ।
ಮಾಯ ತತ್ತ್ವದ ಸುಖನರುಹಲೋ ಬಾಹುಬಲಿ ಜಿನಪ ॥

ನಿನ್ನ ಮೊಗದೊಳಗಿನಿಸು ನಗೆಯದು ।
ದೆನ್ನ ಮೊರೆಯುದಕುತ್ತರವೆ ವಿಭು ।
ಸನ್ನತನೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಸ್ತೋಮದು ನಗೆಯ ಬೆಳಕಿಂದ ॥
ಬನ್ನಬಡುತಿಹವಯ್ಯ ಭವದಲಿ ।
ನನ್ನಿಯರಿಮೆಯ ಹದನ ತಿಳಿಯದ ।
ಉನ್ನತಿಯ ದಾರಿಯದು ತೋರಿತು ನಿನ್ನ ದರುಶನದಿ ॥ ೧೧ ॥

ಅಹುದು ನಿನ್ನಯ ನಗುವು ಸತ್ಯವು ।
ಸಹಿಸಲಾರೆನು ಇಹದ ಕಷ್ಟವ ।
ಮಹಿಯ ಮೈಮೆಯು ಕನಸ ಗಂಟೆದು ಪಿರಿಯ ಬೂಟಾಟ ॥
ಅಹಿಯ ವಿಷವಿದ ವರ್ಜಿಸುತ ನೀಂ ।
ಮಹಿಮೆಗಾಗರವಾದ ಮುಕುತಿಯು ।
ಸಹನೆಯಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದೆ ಬಾಹುಬಲೀಶ ಯೋಗೀಂದ್ರ ॥ ೧೨ ॥

ಧನ್ಯನವ ಚಾಮುಂಡರಾಯನು ।
 ಮಾನ್ಯತೆಯ ಪೊಂದಿಹನು ಜಗದೊಳು ।
 ಗುನ್ನತನು ಸಜ್ಜನನು ಧರ್ಮಧುರೀಣರಾಯನವ ॥
 ಜೊನ್ನದಂದದ ಜಸವ ಪೊಂದುತ ।
 ಚೆನ್ನ ಗೊಮ್ಮಟ ವೆಸರ ತಾಳನು ।
 ಸನ್ಮನೀಶನ ನೇಮಿಚಂದ್ರನ ಸದವ ಪೂಜಿಸುತ ॥ ೧೩ ॥

ಬಾಹುಬಲಿ ಗೊಮಟೀಶನಾದನು ।
 ಸಾಹಸಿಗ ಚಾಮುಂಡ ಭಕ್ತನಿಂ ।
 ಮೋಹಿಪುದು ಬೆಳ್ಳೊಳದ ಮೂರ್ತಿಯು ಜಗದ ಜನತೆಯನು ॥
 ದಾಹಮಿವೊಡೆ ಮುಕುತಿ ಸಿರಿಯೊಳು ।
 ನೇಹದುನ್ನತಿಯಾಗೆ ಸಿದ್ಧರೋಳು ।
 ಅಹವನ ಕರ್ಮದೊಳು ಗೆಲ್ಲಲು ಭಜಿಸಿ ಭುಜಬಲಿಯ ॥

ಶ್ರೀ ವರ್ಧಮಾನ ಮಹಾವೀರ ತೀರ್ಥಂಕರ

ಪರಮದೇವರ ಸ್ತವನ*

ನಿನ್ನ ನಾಮ ಮರೀಚಿಮಂಜರಿ ಕರ್ಣಭೂಷಣಮಾಗಿರೆ ।

ಎನ್ನ ಚಿದ್ವ್ಯಹದಿಂದ ಕತ್ತಲೆ ಹೋಗಲಾಕ್ಷಣವಿಾಕ್ಷಣಂ ॥

ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣ ರತ್ನರಾಶಿಯ ಕಂಡು ಸೋಲೈನು
ಮುಕ್ತಿಯಂ ।

ಮನ್ನಿಸಯ್ಯ ಮಹಾನುಭಾವನೆ ಸಂದ ವೀರಜನೇಶ್ವರಾ ॥

ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ದುಶ್ಚರಿತ್ರದೆ ಹಿಂದೆ ಕೆಟ್ಟದೆ ಸಾಲದೇ ।

ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಿದ ಲೋಹದಂದದೆ
ಶುದ್ಧನಾಂ ॥

ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸರೋಜಯುಗ್ಮದ ಸೇವೆಯಂ ಬಿಡದಿರ್ಪೆ ನಾಂ ।

ನಿನ್ನ ರೂಪನೆ ಮಾಡು ಬೇಗದಿ ವರ್ಧಮಾನ ಜನೇಶ್ವರಾ ॥

— ಅಷ್ಟಾಕವಿ

ಕಂದ

ಪುರು ಪರಮೇಶ್ವರರೊರೆದಾ ।

ಪರಮಾಗಮ ತತ್ತ್ವಗಳನು ಜಗದೋಳ ಪರಿಸಿ ॥

ಪರಮಾತ್ಮ ಸಿದ್ಧನಾದಂ ।

ವರವೀರಂ ವರ್ಧಮಾನ ತೀರ್ಥೇಶ್ವರನುಂ ॥ ೧ ॥

ಅರಿವಂ ಪರಿಸುತ ಧರೆಯೋಳ ।

ಹೊರೆಯುತ್ತಂ ರಾಜ್ಯಭೋಗ ಸಿರಿಗಳನೆಲ್ಲಂ ॥

ಚರಿಸುತ ಕಾನನದೊಳಗುಂ ।

ಉರಿಗಿಟ್ಟಂ ಕರ್ಮಗಳನು ವೀರಮಹಾತ್ಮಂ ॥ ೨ ॥

* ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶ್ರೀ ಮಹಾವೀರ ಅಯಂಕೃತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು.

ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿ

ಮಗಧರಾಜ್ಯೇಶ್ವರನ ಮಗನುಂ ।
 ಮುಗುಧ ತ್ರಿಶಲಾದೇವಿ ಕಂದನುಂ ।
 ಸುಗುಣ ಸುಕೃತಾತ್ಮೈಕವೀರನು ವರ್ಧಮಾನನಲಾ ॥
 ಅಘವನೆಲ್ಲವ ಗೆಲ್ಲ ಧೀರನು ।
 ಜಗದೊಳಗ್ಗಲನೆಂಬ ಮಹಿಮೆಗೆ ।
 ಸೊಗದಿ ಪಕ್ಕಾಗಿರ್ಪ ವೀರಮಹೇಶ ಸಲಹೆಮ್ಮ ॥ ೩ ॥

ಸಾಂಗತ್ಯ

ವಾವಾ ಪುರಿಯ ಜಲನಿಧಿ ಮಧ್ಯದಿ ।
 ನೋವಿನ ಕರ್ಮವ ದಹಿಸಿ ॥
 ಪಾವನ ಮುಕ್ತಿಗೇರಿದ ಮಹಾಸುಹಮನು
 ತೀವಿದನಂತಜ್ಞಾನದೊಳು ॥ ೪ ॥

ಕೊಲಬಾರದೆಂಬುವ ತಿಳಿವನು ಬೋಧಿಸು
 ಸುಲಲಿತ ಜನಧರ್ಮ ನಿಧಿಯ
 ಕಲಿಲ ಹರನು ವರ್ಧಮಾನ ಜನೇಶನು ।
 ಕಲಿ ಜನತೆಗೆ ತೋರಿದನು ॥ ೫ ॥

ದಯೆಯೇ ಧರ್ಮವು ದಯೆಯೇ ತತ್ತ್ವವು ।
 ದಯೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಗೋಚರವು ॥
 ದಯೆಯಿಂದ ಜೀವ ಸಂತತಿಯ ನೋಡೆನ್ನುತ ।
 ದಯಮೂರ್ತಿ ವೀರ ಸಾರಿದನು ॥ ೬ ॥

ಧರ್ಮದ ವೆಸರಲಿ ಕಾದಾಡುತ್ತಿರುವರು ।
 ಧರ್ಮಕೆ ದ್ವೋಹವ ಬಗೆವರ್ ॥
 ಧರ್ಮದ ಮರ್ಮವು ಶಾಂತಿಯೆಂದರಿದರೆ ।
 ಧರ್ಮಾತ್ಮರಾಗುವರವರು

॥ ೭ ॥

ಜನನೆಂದು ಶಿವನೆಂದು ವಿಷ್ಣುವೆಂದೆನ್ನುತ ।
 ಘನದೇವನೊಬ್ಬನ ಕೂಗೆ ॥
 ವಿನುತಾತ್ಮ ದೇವಾಧಿದೇವನ ಗುಣಗಳು ।
 ಹಸಿಯಂತೆ ಪಾರಿವೋಗುವುವೆ

॥ ೮ ॥

ಮಾರ ವಿಜಯ ಸಿರಿ ವರ್ಧಮಾನೇಶನು ।
 ಸಾರಾತ್ಮ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ॥
 ಮೂರುಲೋಕದೊಳರ್ಪ ವಿಷ್ಣುದೇವೋತ್ತಮ ।
 ಬೀರಲಿ ಜಗಕೆ ಶಾಂತಿಯನು

॥ ೯ ॥

ಖಂಡ ಭೋಗ ಪಟ್ಟದಿ
 ಮಹಿಯ ವೀರ ವರ್ಧಮಾನ ।
 ಇಹವ ಗೆಲ್ಲ ಮಹಿಮೆ ತಾನ ।
 ದಹಿಸಿ ಮೋಹ ಮಾಯೆಯಘನ ।
 ಸೊಗವ ಪಡೆದನು ॥
 ಸಹಿಸಿ ಕಾಯ ಕಷ್ಟದುರಿಯು ।
 ಮುಕುತಿ ಪಡೆದನು

॥ ೧೦ ॥

ವೀರನಾಗಿ ಶಾಂತಿನಿಧಿಯು ।
 ಶೂರನಾಗಿ ದಯೆಯ ಗಣಿಯು ।
 ಮೂರುಲೋಕಕೊಡೆಯನಾಗಿ ।

ತೀರಬಡವನು ||

ಪಾರುವಾಳ್ಳ ಕರ್ಮದಳಲ |

ವೀರ ಮಹಿಮನು

|| ೧೧ ||

ಜಗದ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ದುಡಿದು |

ಸೋಗವ ಬಯಸಿ ಜೀವತತಿಗೆ |

ಹಗೆಯ ಗೆಲೆಯನಂತೆ ಕಂಡ |

ಸುಗುಣ ವೀರನು ||

ಗಗನ ಪುರದಿ ಗಮಿಸಿದಾತ |

ನಿಗಮದಾತನು

|| ೧೨ ||

ದಯೆಯ ಬೀರಿ ಮರುಕದೋರಿ |

ಭಯಮನೆಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿ ತೂರಿ |

ನಿಯಮ ನೀತಿಗಳನು ತೋರಿ |

ವೊರೆದ ವೀರನು ||

ಜಯದ ಭೇರಿ ಮೊಳಗನಿಟ್ಟ |

ಗುರುವು ವೀರನು

|| ೧೩ ||

ಧರ್ಮದಾತ ವರ್ಧಮಾನ |

ಕರ್ಮ ವಿಜಯಿ ವರ್ಧಮಾನ |

ನಿರ್ಮಲಾತ್ಮ ವರ್ಧಮಾನ |

ಮಹಾವೀರನು ||

ಪರ್ಮವಡೆದ ಚಾಗಿ ಯೋಗಿ |

ಮಹಾವೀರನು

|| ೧೪ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಭಾರತವರ್ಷದ ಜೀವದಯೆಯ ದಿನ ।

ಸಾರಲಭಯವನು ಜಗಕೆ ॥

ಭೂರಿ ದಯಾಳುವು ಸಿರಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯನು ।

ತಾರೆ ಭಾನುಗಳಂತೆ ಬೆಳಗಿ ॥ ೧೫ ॥

ನರಸಿಂಹ ಕಂಠೀರವ ಯುವರಾಜನು ।

ಮೆರೆಯಲಿ ವೈಭವ ಸುಖದಿ ॥

ವರ ರತ್ನ ಜಯಚಾಮರಾಜ ಕುಮಾರನು ।

ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳಲಿ ಸೊಗದಿಂ ॥ ೧೬ ॥

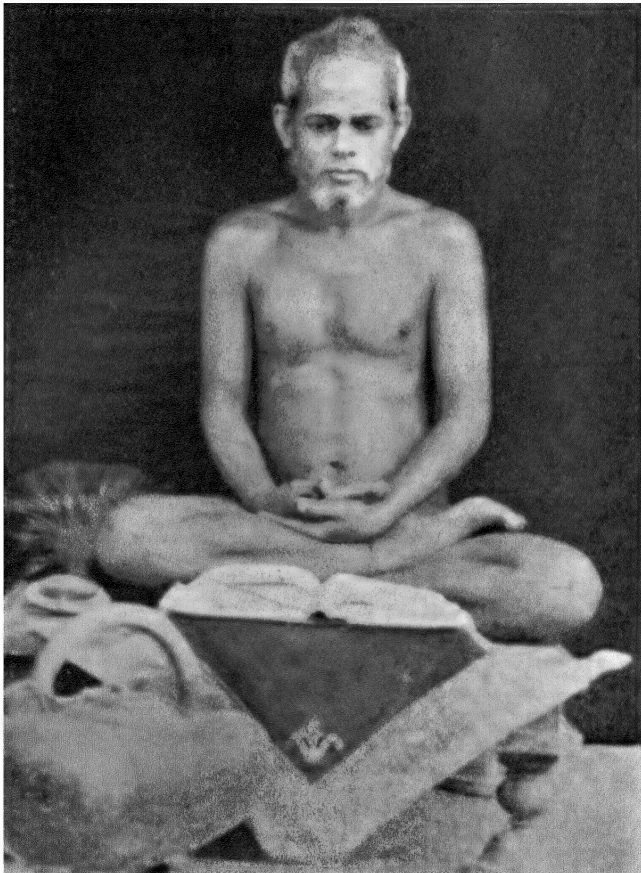
ದಯೆಯನು ಬೀರುವ ಜನಧರ್ಮ ಮೆರೆಯಲಿ ।

ದಯಾಸಿಧಿ ಮಹಾಪೀರ ಕೃಪೆಯಿಂ ॥

ದಯೆಯಿಂದ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಕಾನಾಡುವ ।

ನಯವಿದು ಹಬ್ಬಲಿ ಜಗದಿ ॥ ೧೭ ॥

ಭಕ್ತಿ ಕುಸುಮಂಜಲಿ

ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಪೂಜ್ಯ ಜಯಕೀರ್ತಿ ನಿಗ್ರಹಂಥ ಮುನಿಮಹಾರಾಜರು

ಕೌಪೀನ ಸಂಸಾರದಳಲನು ನೋಡುತ್ತ

ವಾಪ ವಿಚ್ಛೇದನ ಗುರಿಗೆ ॥

ಆಪತ್ತಿದೆನ್ನುತ ನಿರ್ವಾಣದೀಕ್ಷೆಯು ।

ತಾ ಪಡೆಯುತ್ತ ಸಂಚರಿಸಿ

॥ ೧೦ ॥

ನಿರ್ವಾಣ ದೀಕ್ಷೆಯು ನಿರ್ವಾಣ ಮಾರ್ಗದ

ಸರ್ವ ಕರ್ಮಗಳನೆಂದು ॥

ಉರ್ವಿಗೆ ಸಾರುತಲಾತ ತತ್ತ್ವ ಧರ್ಮ ।

ಪರ್ವದ ಜಸವನು ತಾಳಿ

॥ ೧೧ ॥

ಭಾವಿಸಿ ಪಟ್ಟದ

ಜೀವನದ ಗುರಿ ಯಾವುದೆಂಬುದ

ಭಾವಿಸುತ್ತ ಜೈನಾಗಮಂಗಳ ।

ಕೋವಿದನು ತಾನೆನಿಸಿ ತತ್ತ್ವದ್ವಯ

ಮುಧಿಸುತ್ತರಿ ॥

ಪಾವನದ ಸೋಬಗಿನಾ ಕುಳಿಯನು ।

ಭೂವಿಸುತ್ತದಾಹಂತ್ರ್ ಧರ್ಮವ

ನೋವನಾರಿಸ ಪರಮ ಮಂತ್ರವ ಸೇಳಿ ಭವ್ಯರಿಗೆ ॥

ಕಿರಿಯತನದಲಿ ಪರಮ ಧರ್ಮವ

ನುರುತರದ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಭಾವಿಸಿ ।

ಸುರಪವ್ಯಂದಾರ್ಚತನ ಜಿನಪನ ನೆನೆದು ಮನದೊಳಗೆ ॥

ಪರಮ ಕರುಣಾಸಂಧು ಯೋಗಿಯು ।

ಕರೆಯುತ್ತಿರುವನು ಧರ್ಮವರ್ಷವ ।

ಪರಿಪರಿಯಲುಪದೇಶಿಸುತ್ತಿಹನಾತ್ಮಧರ್ಮವನು ॥

ಕೌಪೀನ ಸಂಸಾರದಳಲನು ನೋಡುತ್ತ

ವಾಪ ವಿಚ್ಛೇದನ ಗುರಿಗೆ ॥

ಆಪತ್ತಿದೆನ್ನುತ ನಿರ್ವಾಣದೀಕ್ಷೆಯು ।

ತಾ ಪಡೆಯುತ್ತ ಸಂಚರಿಸಿ

॥ ೧೦ ॥

ನಿರ್ವಾಣದೀಕ್ಷೆಯು ನಿರ್ವಾಣವಾಳ್ಳಿದು

ಸರ್ವ ಕರ್ಮಗಳನೆಂದು ॥

ಉರ್ವಿಗೆ ಸಾರುತಲಾತ ತತ್ತಾ ಧರ್ಮ ।

ಪರ್ವದ ಜಸವನು ತಾಳಿ

॥ ೧೧ ॥

ಭಾವಿಸಿ ಸತ್ಪದಿ

ಜೀವನದ ಗುರಿ ಯಾವುದೆಂದು

ಭಾವಿಸುತ್ತ ಜೈನಾಗಮಂಗಳ ।

ಕೋಪದನು ತಾನೆನಿಸಿ ತತ್ತ್ವಜಿಹ್ವೆಯ

ಮುಢಿಸುತ್ತರಿ ॥

ಪಾವನದ ಸೋಪಗಿನಾ ಸುಧೆಯನು ।

ಭೂವಿಸುತ್ತದಾ ಸಂತ್ರ ಧರ್ಮವ

ನೋವನಾರಿಸ ಪರಮ ಮಂತ್ರವ ಸೇಳಿ ಭವ್ಯರಿಗೆ ॥

ಕಿರಿಯತನದಲಿ ಪರಮ ಧರ್ಮವ

ನುರುತರದ ಭಕುತಿಯೊಳು ಭಾವಿಸಿ ।

ಸುರಪವ್ಯಂದಾರ್ಚತನ ಜನಪನ ನೆನೆದು ಮನದೊಳಗೆ ॥

ಪರಮ ಕರುಣಾಸಂಧು ಯೋಗಿಯು ।

ಕರೆಯುತ್ತಿರುವನು ಧರ್ಮವರ್ಷವ ।

ಪರಿಪರಿಯಲು ಪದೇಶಿಸುತ್ತಿಹನಾತ್ಮಧರ್ಮವನು ॥

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಮಿಗೆ ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸ ಕೃಷ್ಣದಷ್ಟಮಿಯೊಳು ।

ಸೋಗಯಿಪ ಶುಕ್ರವಾರದೊಳು ॥

ಅಗಣಿತ ಗುಣಸಿಧಿ ಯೋಗೀಂದ್ರ ವರ್ಮನು ।

ಜಗದೊಳಗುದ್ಭವಿಸಿದನು

॥ ೫ ॥

ಮಾನುರಾಜೇಂದ್ರನ ಗೋತ್ತೋದ್ಭವನಿವ ।

ಜ್ಞಾನಿ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರನ ಪ್ರವರ ॥

ಸೂನುವು ಮೆರೆವನು ದರ್ಭಸೂತ್ತೋದ್ಭವ ।

ಮಾನಿತ ಪೂರ್ವ ಶಾಪಿಯೊಳು

॥ ೬ ॥

ವರುಷ ಮೂವತ್ತೊಂದು ನೆರೆಯಲು ಸ್ವಾಮಿಯು ।

ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯವ ಧರಿಸಿ ॥

ವರ ಮುನಿ ಶಾಂತೀಶ ಯೋಗೀಂದ್ರ ಪದದೊಳು ।

ಧರಿಸುತ ಜನದೀಕ್ಷೆಯನು

॥ ೭ ॥

ಪ್ರತಿಮಾದಿ ವ್ರತಗಳ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಗಳ ।

ನತಿಶಯದಿಂದಲಿ ಧರಿಸಿ ।

ಸತತವು ಕರ್ಮದೋಹಂಗಳನಟ್ಟಿತ ।

ಹಿತವನು ಕೋರುತ ಭುವಿಗೆ

॥ ೮ ॥

ಐಲಕ ಪದವಿಯ ಶೀಲವ ತಾಳುತೆ ।

ಕಾಲನ ಗೆಲ್ಲುವ ಪರಿಯು ॥

ಭೂಲೋಕ ಜನತೆಗೆ ಸಾರುತ ನಡೆದನು ।

ವಾಲಿಸಿ ತಪದುಬೈಗಳನು

॥ ೯ ॥

ಅರಿವನಾಚರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವು ।
 ತೊರೆವುದಿಹವನು ಪರಮ ಕಷ್ಟವು ।
 ತೊರೆದುಬಿಟ್ಟರು ಮರೆಯಲೊಲ್ಲದು ಮಂಗ
 ಮಾನಸವು ॥
 ಪರಮ ಗುರು ಜಯಕೀರ್ತಿ ಯೋಗಿಯೆ ।
 ಅರಿವನೊರೆದಾಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿಹೆ ।
 ತೊರೆದು ಬಿಟ್ಟಿಹೆ ಬಂಧನದ ವ್ಯಾಮೋಹಭಾವಗಳ ॥

ಏಂಢ ಭೋಗ ಸುಟ್ಟದಿ
 ಜೈನ ತತ್ತ್ವವಾರ್ಥಿ ಚಂದ್ರ ।
 ಮಾನಸಧಿಯೆ ಧರ್ಮ ಖಸಿಯೆ ।
 ಸಾನುರಾಗದಿಂದ ಜನಕೆ ।
 ಶಾಂತಿಯಿರುವನೆ "
 ಭಾನುಕಿರಣದಂತೆ ಭುವಿಗೆ ।
 ಬೆಳಕ ತೋರ್ಪನೆ ॥ ೧೫ ॥

ಇಹದ ಸುಖಕೆ ಪೇಸಿ ಮನದಿ ।
 ದಹಿಸಿ ಮೋಹ ಮಮತಗಳನು ।
 ಸಹಿಸಿ ಕಾಯ ಕಷ್ಟಗಳನು ।
 ಪ್ರೀತವ ಪರಮನೆ ॥
 ಅಹಿತ ವಿಷಯ ತೊರೆದ ಧೀರ ।
 ಯೋಗಿ ಪರಮನೆ ॥ ೧೬ ॥

ಅತ್ಮ ಸೊಬಗಿನರಿವದಾಗೆ ।
 ದೇಹ ಮಮತೆ ಪಾರಿಪೋಗಿ ।
 ಅಶನವಿಳಿದು ವಸನವಳಿಯು ।

ಲಾತ್ಯವಿಕಸಿತು ||

ಮಸುಳದಂತ ಸೋಗವ ಪಡೆಯು |

ಲಾತ್ಯವೆಳಸಿತು

|| ೧೭ ||

ನಗ್ನ ಮುನಿಯ ಸಂಘಪಿಹುದು

ಭಗ್ನ ಮಾಡೆ ಕರ್ಮಗಳನು |

ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ದಹಿಸುತ್ತಿಹುದು

ಮೋಹ ಪಾಶವ ||

ವಿಘ್ನಗಳನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಿಹುದು

ಮೋಕ್ಷ ತಾಣಕೆ

|| ೧೮ ||

ಜಯದ ಕೀರ್ತಿ ವಿಮಲ ಕೀರ್ತಿ |

ಪರಮ ಶಾಂತಿ ಭಾವ ಮೂರ್ತಿ |

ನಿರುತ ಭವ್ಯ ಜನರ ಕ್ಷಾಂತಿ |

ಯೋಗಿ ಪರಮನೆ ||

ಅರುಹ ಜಾನದಮಲಮೂರ್ತಿ |

ಚಾಗಿ ಪರಮನೆ

|| ೧೯ ||

ವಿಮಲವರಿವ ತೋರು ಗುರುವೆ |

ಮಮತೆ ಮೋಹಗಳನು ತೊರೆಸು |

ಸುಮನಸಾಧಿರಾಜ ಗುರುವ |

ನೆಮಗೆ ತೋರಿಸು ||

ದಮನಿಸುತ್ತ ಪಾಪವಳಲ

ಗೆಲವ ಕರುಣಿಸು

|| ೨೦ ||

ಕಂದ

ವಾಹನಮಂ ತೃಜಿಸುತ್ತಂ ।
ಆಹಾರಮ ತಪಸಿಗಾಗಿ ಸೇವಿಸ ಪರಮಂ ॥
ಸಾಹಸ ಯೋಗೀಶ್ವರನುಂ ।
ಮೋಹವ ಪರಿದಟ್ಟ ಸಿಂದ ಜಯಕೀರ್ತಿ ಗುರು ॥ ೨೧ ॥

ದೇಹದನಿತ್ಯತೆ ಬಗೆವುತ ।
ದಾಹಿಸುತಂ ನಿತ್ಯಸುಖವನಿಹಮಂ ಮರೆದುಂ ॥
ಮೋಹಿಪ ಮೊನ್ನಂ ಮಣ್ಣಂ ।
ಸಾಹಸದಿಂ ತೊರೆದನಲ್ಲೆ ಜಯಕೀರ್ತಿ ಗುರು ॥ ೨೨ ॥

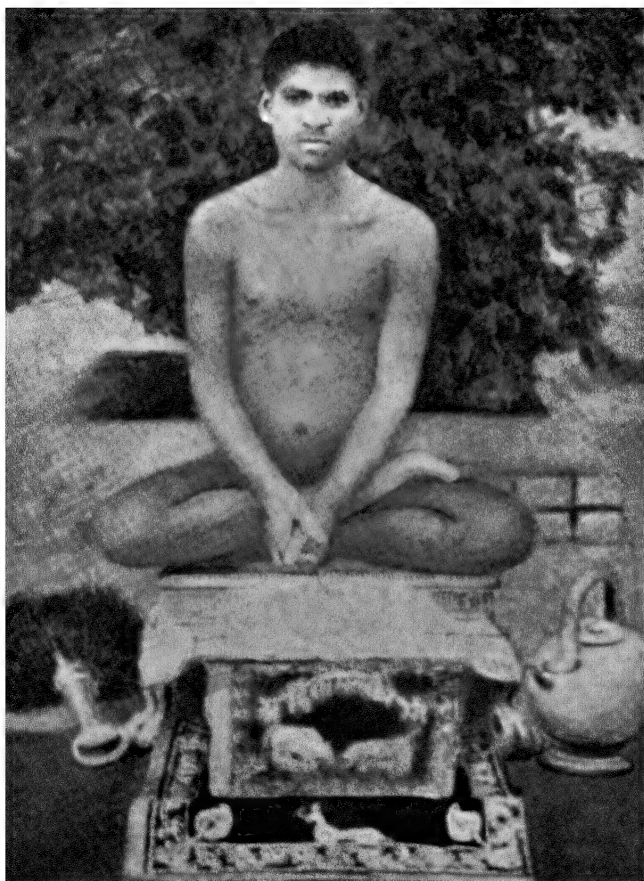
ಭಾಸಿಸು ಪಟ್ಟದಿ

ಮಂಗಳವು ಜಯಕೀರ್ತಿ ಯೋಗಿಗೆ ।
ಮಂಗಳವು ಯತಿವರ್ಯ ಸಂಘಕೆ ।
ಮಂಗಳವು ಅರ್ಹಂತ್ಯ ಧರ್ಮಕೆ ತತ್ತ್ವದಾಗರಕೆ ॥
ಮಂಗಳವು ಸಿರಿ ಕೃಷ್ಣ ಭೂಪಗೆ ।
ಮಂಗಳವು ಕನ್ನಡದ ನಾಡಿಗೆ ।
ಮಂಗಳವು ಜನಪದಗಳೆಲ್ಲಕೆ ಜೀವಮಂಡಲಿಗೆ ॥ ೨೩ ॥

ಕಂದ

ಧರಣಿಪ ನಾಲ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣಂ ।
ಧರಣಿಯ ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದೆ ಮೊರೆಯುತ್ತಿರ್ಪಂ ॥
ಗುರು ಜಯಕೀರ್ತಿಯ ಗುಣಮಂ ।
ಧರಣೀಂದ್ರಂ ಬರೆದು ನಾಡಿ ಧನ್ಯತೆ ಪಡೆದಂ ॥ ೨೪ ॥

భక్తి కుసుమాంజలి

స్వస్తిరీ పూజ్య చంద్రావతార సంగ్రహం మునిమహారాజులు

ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ದೇಶಭೂಷಣ ನಿರ್ಗಂಧ ಮುನಿಮಹಾರಾಜರ ಸ್ತವನ *

ಕಂದ

ಪದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮನುಗಳ್ ।
ಪುದಿದಿದಾರ್ ತಮಮನೆಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಂ ॥
ವಿಧವಿಧ ಭಯಮಂ ದೂಡುತ ।
ಮುದದಿಂದಂ ಪೂರೆದರಲೈ ಜಗಮಂ ಮುನ್ನಂ ॥ ೧ ॥
ನಾಭಿಯ ಸೂನುಂ ವೃಷಭಂ ।
ಈ ಭೂಮಿಗನಘ್ಯಮಾದ ಸೂಗಮಂ ಕೊಡುತಂ ॥
ಆ ಭವೋನ್ನತಿ ಪಂಪಂ ।
ಶೋಭಿಸಿದಂ ಜಗದ ತಾತನೆಸಿವಾ ಪೆಸರಿಂ ॥ ೨ ॥

ಸಾಂಗತ್ಯ

ದೇಶಭೂಷಣರೆಂಬ ಸಾಸಿಗ ಯೋಗಿಯ ।
ಲೇಸಾದ ಚರಿತೆಯ ಪೇಳ ॥
ಈಸು ಭವಂಗಳ ಕರ್ಮವ ನೀಗಲು ।
ಅಶಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೊರೆವೆಂ ॥ ೩ ॥
ಚೆಂದಿರನಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಿದ್ದರು ತಿಂಗಳು ।
ಕುಂದದೆ ನಿರ್ಮಲವಿಹುದು ॥
ಸಂಧಿಸಿ ಶಬ್ದದೋಷಗಳೊಮ್ಮೆ ಬಂದರು ।
ಚೆಂದದ ಧರ್ಮ ಮಾಸುವುದೆ ॥ ೪ ॥

* ಶ್ರೀ ದೇಶಭೂಷಣ ನಿರ್ಗಂಧ ಮಹಾರಾಜರಿಗಳ ಸವಾರಿಯು
ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ನಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ
ಪದ್ಯಗಳು. (೨೨-೧೧-೬೮)

ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ।

ವಿಕ್ರಮ ಯೋಗೀಶ್ವರನ ॥

ಶಕ್ರವೃಂದಾರ್ಚಿತ ಜಿನರಡಿ ಭಕ್ತನ ।

ಈ ಕೃತಿ ಸೇಳ್ದೆನು ಕೇಳಿ

॥ ೫ ॥

ಕಂದ

ಬೆಳಗಾಮು ಜಿಲ್ಲೆಯದರೋಳ್ ।

ಪೊಳೆಯುತ್ತಿದ ಚಿಕ್ಕಕೋಡು ತಾಲೋಕಿನೊಳಂ ॥

ಕಳೆಯುನ್ನತಿ ಕೋಠಳಿಪುರ ।

ಮೆಳಗಾದರ ಚೆಲ್ವಿನಿಂದೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿಕ್ಕುಂ ॥ ೬ ॥

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಕೋಠಳಿಯಧಿಸತಿ ಸತ್ತಿಗೌಡೇಶಗೆ ।

ಖ್ಯಾತಿಯಕ್ಕಾಂಬೆಯು ಮಡದಿ ॥

ಭೂತಳ ವಿಖ್ಯಾತರೀರ್ವರ ಗರ್ಭದಿ ।

ಪೂತನು ಜನ್ಮನ ಸಡೆದಂ

॥ ೭ ॥

ಮಗುವಿಗೆ ಬಾಳಗೌಡೆಂಬುವ ವೆಸರನು ।

ಮಿಗಿಲಿನುತ್ತಾಹದಲಿಟ್ಟು ॥

ಸೊಗದಿಂದಲಿದ್ದರು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು ।

ಜಗದ ಮಾಗೆಕ್ಕನ ನೋಡಿ

॥ ೮ ॥

ಎಳು ವರ್ಷಗಳು ಲೀಲೆಯುಂ ಸಾಗಲು ।

ಕಾಲದಾಯುಷ್ಯವು ತುಂಬಿ ॥

ಲೋಲಸತ್ಯಾಖ್ಯನು ಶೀಲೆಯಕ್ಕಾಂಬೆಯು ।

ಭೂಲೋಕ ವರ್ಷಿತರಾದರ

॥ ೯ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಸಟ್ಟಿವಿ

ಎಳೆಯತನದಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಯು .

ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಿರಿಯ ತಂದೆಯು .

ಒಲುಮೆಯೊಳು ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಪಾಲನೆಯುಂ ||

ಬೆಳೆದು ವಿದ್ಯೆಯ ಗಳಿಸಿ ಕೃಷಿಯನು

ಘಳಿಲನೆಸಗುತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು .

ಇಳೆಯ ವ್ಯವಹಾರವನು ಬಾಳನ ಗೌಡ ಯೋಗೀಂದ್ರ || ೧೦ ||

ವರುಷವಿಪ್ಪತ್ತಾರು ತುಂಬಲು .

ಕಿರಿಯ ತಂದೆಯುಮಜ್ಜಿ ಪದ್ಮಿಯು .

ವಿರಚಿಸಲು ವೈವಾಹ ಕಾರ್ಯವ ವಧುವ ಪರಸುತ್ತಿರೆ .

ಪರಮ ಬಾಳೇಶ್ವರನ ಮನದೊಳ .

ಗುರುತರದ ವೈರಾಗ್ಯ ಮೊಳೆಯಿತು

ಕರೆದು ಸೂಸಿತು ಭವ್ಯಜನತೆಗೆ ತತ್ತ್ವದಮ್ನ ತವನು || ೧೧ ||

ಕಂದ

ತಪಮಂ ಮನದೊಳ ಬಗೆದುಂ .

ಉಪಸರ್ಗಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿವರು ಬಂಧುಗಳಿಸುತುಂ .

ಅಪವರ್ಗಯಾತ್ರೆಗಾಟಿಸಿ .

ಸುಪವಿತ್ರಂ ಪ್ರೋವನಲೆ ಸಮ್ಮೇದಕ್ಕಂ || ೧೨ ||

ತಂದೆಯು ತಾಯಿಯು ಪ್ರೋದಾ .

ದಂದುಗಮಂ ಮನದೊಳಟ್ಟು ನಿತ್ಯಮ ನೆನೆದು

ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರ ತೊರೆಯುತೆ .

ಬಂಧನಮಂ ಕಿಳ್ತನಲೆ ಗುರುಮಾರಾಯಂ || ೧೩ ||

ಜಯಕೀರ್ತಿ ಮಹಾಮುನಿಯಂ ।

ಭಯಮೆಲ್ಲಮ ದೂಡಿ ಕಳೆವ ಜಯದುಂದುಭಿಯಂ ॥

ನಯನಾನಂದದ ಪೆರ್ಚಿಂ ।

ಲಯಮಾಡಲ್ಪುರ್ಮಗಳನು ಕಂಡಂ ಯುವಕಂ ॥ ೧೪ ॥

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಕರ್ಮಸಂದೋಹವ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲು ।

ನಿರ್ಮಮಕಾರನಾಗುತ್ತಲಿ ॥

ಪರ್ಮೆಯ ಪಡೆದಿಹ ಜಯಕೀರ್ತಿ ಮುನಿಗಳ ।

ಕೂರ್ಮೆಯ ಪೊಂದುತ ಮುದದಿಂ ॥ ೧೫ ॥

ಸಮ್ಮೇದಗಿರಿಯೊಳಗುಮ್ಮಳಪಿಳಿಸಲು ।

ಸಮ್ಮದವಾನಸನಾಗಿ ॥

ಮುನ್ನುಡಿ ವಂದಿಸಿ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರಗಿರಿಯನು ।

ಸಮ್ಮೋದ ತಪವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ॥ ೧೬ ॥

ಆರನೆ ನೆಲೆಯನು ಸಾರಾತ್ಮ ಪಿಡಿಯುತ್ತ ।

ಸಾರುತಲಾತ್ಮ ತತ್ತ್ವವನು ॥

ಕೋರುವ ಶಾಂತಿಯ ಲೋಕದ ಜನತೆಗೆ ।

ಕಾರುಣ್ಯ ಸೊದೆಯನು ಬೀರಿ ॥ ೧೭ ॥

ರಾಯ ಮಹಾದುರ್ಗ ಪುರವನು ಸಾರುತೆ ।

ಕಾಯಕ್ಷೇರಂಗಳ ದಹಿಸಿ ॥

ಮಾಯಾಮೋಹದ ಬಲೆಯನು ತ್ತರಿಸಲು ।

ಪಾಯವ ಚಿಂತನಗೈದು ॥ ೧೮ ॥

ಚಾತುರ್ಮಾರ್ಗಸದ ವಿಧಿಯ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ |

ಕಾತರನಾಗುತ್ತಪಕೆ ||

ಭೂತ ಕರ್ಮಂಗಳನಾಪೋರಗೊಳ್ಳಲು |

ಸೂತನದೈಲಕನಾದಂ

೧೯ ||

ಅಶ್ವಮ ಸ್ವೀಕಾರದೈವನೆ ತಿಂಗಳೊ

ನಾಸ್ತವ ಬಂಧಗಳೊಡೆ ||

ಸುಶ್ರುತ ಸಂವರ ನಿರ್ಜರಕೊಲಿಯುತ

ಸುಶ್ರುತ ನಿಗ್ರಹಂಥನಾದಂ

|| ೨೦ ||

ಎಲೆಲೆಯಚ್ಚರಿ ನೋಡು ಪ್ರತಿಭೆಯು

ನಿಲುಕುತಿದೆ ಮೂಲೋಕ ತುದಿಯನು

ಗೆಲಲು ಕರ್ಮಾರಾತಿಯನು ಮಾನಸಿಕ ವೇಗವಲಿ

ಫಲಿತ ತಪವಿನ್ನಂಟೆ ಭಾಪುರೆ

ನಿಲದೆಯಾರನೆಮಾಸದೊಳು ನಿಲಿ

ಲಿಲನೆ ನಾಟ್ಯದ ಭೂಮಿಯಾಗಹ

ಲಲಿತ ಕುಂತಳ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು ನಿಗ್ರಹಂಥ ಪವನಿಯನು ||

ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟರಿ

ಪರಮ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಯೋಗೀ

ಶ್ವರನ ಶ್ರೀ ಜಯಕೀರ್ತಿ ಮುನಿಕನ

ವರ ಪದಾಬ್ಜಂಗಳಲಿ ಮೈಗರೆಯುತ್ತ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ

ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಷಹವ ಜಯಿಸುತೆ

ತೊರೆದು ನೀಗುತೆ ಮೋಹ ಕಲುಷವ |

ನರ ರತುನಕೆಣೆಯಾಗಿ ಪ್ರೇಳೆಯುತ್ತಿಹನು ಭೂಪನಾಸು |

ದೇಶಭೂಷಣನಿವನು ಯೋಗಿಯು
 ಪೇಸಿದನು ಪೊನ್ನಣ್ಣು ಪೆಣ್ಣಿಗೆ ।
 ಆಶಿಸಿಹ ವರ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕರದ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ॥
 ಗಾಸಿಪನು ಕೆಡುತಿರ್ಪ ಮೆಯ್ಯನು ।
 ಪೋಷಿಸನು ಪರಮಾತ್ಮ ಗುಣವನು ।
 ಸಾಸಿಗನು ಧರ್ಮೈಕ ಪಾರಾಯಣನು ಯೋಗೀಂದ್ರ

ಕೆಡುವ ಮೆಯ್ಯನು ಕೊಟ್ಟು ತಾನುಂ ।
 ಕೆಡದ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಂಬನೀತಂ ।
 ಕಡು ವಿವೇಕಿಯು ಜಾಣನಲ್ಲವೆ ದೇಶಭೂಷಣನು
 ಒಡಲ ಪೊರೆಯುವ ಕಜ್ಜದೊಳು ನಾವ್ ।
 ಕಡುಗಲಿಗಳಾಗಿರುವವಲ್ಲದೆ ।
 ಸಡಿಲಿಸಲು ಬಗೆದೋರೆವಕಟಾ ಕರ್ಮಬಂಧಗಂ .

ಖಂಡ ಭೋಗ ಸುಟ್ಟಿದ

ಭುವಿಯ ಸರಿಯ ತೂರೆದು ದೂಡಿ
 ಸವಿಯ ನೋಡದೊಟಮಾಡಿ
 ಭುವನಕೆಲ್ಲ ಅರಿವ ಸರಿಸ
 ಮುನಿಮನಾವನು ।
 ಪವನವೇಗ ಕರ್ಮಹಾರಿ ।
 ಮುನಿಪನಾವನು

೨೫ ॥

ಗೌಡಪದವಿಗಿಚ್ಛೆ ಪಡೆದ ।
 ಗಾಢ ಪೆಣ್ಣು ಬಗೆಗೆ ತರದ ।
 ಮೌಢ್ಯದಿಹಕೆ ಮನವ ಕೊಡದ ।

ಪೂಜ್ಯನಾವನು .
 ಜಾಡ್ಯ ಕರ್ಮದಹನ ಗೈವ .
 ಪೀರನಾವನು

೨೬ .

ಕುಲದ ಮದಕೆ ಪದನಿ ಮದಕೆ .
 ನಿಲುಕುತಿದ್ದ ಪ್ರಾಯ ಮದಕೆ
 ಸಿಲುಕದಾತ್ಮ ನೆಲೆಯ ಕಂಡ .
 ಯೋಗಿ ಯಾವನು ||
 ಮಲಿನ ಕರ್ಮದಳಲ ಗೆಲ್ಲ .
 ಚಾಗಿ ಯಾವನು

೨೭ ||

ಅಂಗ ಸುಖಕೆ ಭಂಗ ಪಡದೆ .
 ಮಂಗಲಾತ್ಮ ಜಿನನ ಬಿಡದೆ .
 ಹಿಂಗಿಸುತ್ತ ಪಾಪದಳಲ .
 ಹೊಳೆವನಾವನು ||
 ತುಂಗ ಜಾನದಮಲ ಮೂರ್ತಿ .
 ಪರಮನಾವನು

೨೮ ||

ದೇಶಭೂಷಣಾರ್ಯ ಯೋಗಿ .
 ಲೇಸನೀವ ಪರಮ ಚಾಗಿ .
 ಭೂಷಣಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವನು .
 ದೇಶಭೂಷಣ ||
 ಆಸೆ ನೋಡ ಮಾಯೆಯೊಂಬ .
 ತ್ರಿಪುರ ಶೋಷಣ

೨೯ ||

ಗುರುವೆ ಬೆಳಕಿನುದಯ ತೋರು ।

ಹರಿಸು ಮಾಯೆ ಗಾಢ ನಿಶಿಯ ।

ಆರಿವಿನಿಂದ ಜಿನರ ಸೋಳ್ಳು ।

ವರವ ಕರುಣಿಸು ।

ಮರುಕದಿಂದ ಜಗವ ಸೋಳ್ಳು ।

ಮನವ ಕರುಣಿಸು

|| ೩೦ ||

ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿ

ಮಂಗಳವು ಚವ್ವೀಸ ಜಿನರಿಗೆ ।

ಮಂಗಳವು ಜಿನಶಾಸನಂಗಳೆ ।

ಗಂಗರಕ್ಷಕರೆನಿಪ ಯಕ್ಷಕರು ಯಕ್ಷೆಯರುಗಳಿಗೆ ॥

ಮಂಗಳವದಾರ್ಹಂತ್ಯ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ।

ಮಂಗಳವು ನಿರ್ಗುಂಥ ಯೋಗಿಗೆ ।

ಮಂಗಳವು ಶ್ರೀ ದೇಶಭೂಷಣ ಪೂಜ್ಯಗುರುಗಳಿಗೆ ॥

ಕಂದ

ಶ್ರೀ ಜಯಯೋಗೀಶ್ವರನಂ ।

ಪೂಜಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿ ಪುಣ್ಯಮ ಗಳಿಸಿ ॥

ಸಾಜದ ಭಕ್ತಿಯ ಭರದಿಂ ।

ಮೋಚೆಯು ಮಿಗೆ ಪರಮಭಕುತ ಭವ್ಯರು ಮೆರೆವರ್ ॥

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಗುರು ಜಯಕೀರ್ತಿ ಮುನೀಂದ್ರರ ಸಂಘವ ।

ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸೇವಿಸುತ ॥

ನಿರುತವು ಪುಣ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ತಳೆದರು ।

ಗುರು ಸೇವೆಯಿಂದಲಿ ಭಕ್ತರ

|| ೩೧ ||

ದೇಶಭೂಷಣರನು ತೋಷದಿಯರ್ಚಿಸಿ ।

ಲೇಸನು ಪೊಂದಿದರಿವರು ॥

ಸಾಸಿರನಾಮನು ಶ್ರೀಶ ಲೋಕೇಶನು ।

ಪೋಷಿಸೆ ನಿರುತದೋಳವರಂ

॥ ೩೪ ॥

ಕಂದ

ವರ್ಧಿಕೆ ಯಾದವ ವಂಶಂ

ವರ್ಧಿಕೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ನರಪತಿ ತಿಲಕಂ

ವರ್ಧಿಕೆ ಜೈನ ಜನಾಂಗಂ ।

ವರ್ಧಿಸಲೇ ಜಗದ ಶಾಂತಿ ದೇವನ ದಯೆಯುಂ ॥ ೩೫ ॥

ಧರಣಿಪ ನಾಲ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣಂ

ಧರಣಿಯ ಸದ್ಭರ್ಮದಿಂದೆ ಪೊರೆಯುತ್ತಿರ್ಪಂ ॥

ಗುರು ನಿರ್ಗುಂಧರ ಗುಣಮಂ ।

ಧರಣೀಂದ್ರಂ ಬರೆದು ಪಾಡಿ ಧನ್ಯತೆ ಪಡೆದಂ ॥ ೩೬ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ
ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯವರ್ಯ
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗುಣಗಾನ*

ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿ

ನೇಮಿಚಂದ್ರಾಚಾರ್ಯವರ್ಮನು ।
ಕಾಮಧೇನುವ ಪೋಲುತಿರ್ದನು ।
ಆ ಮಹಾಮುನಿವರ್ಮನಾರ್ಜಿತ ಪೀಠವೇರುತಲಿ ॥
ಭೂಮಿಯೊಳು ಮಂಡಿತರು ಗುರುಗಳು ।
ಸೋಮಕಳೆಯಾ ಚಾರುಕೀರ್ತಿಗಳ್ ।
ನೇಮದೊಳು ರಂಜನೆಯನಿತ್ತರು ಧರ್ಮದೇಳಿಗೆಗೆ । ೧ ।

ನೇಮಿಚಂದ್ರನ ಪೆಸರ ಪೊಂದುತ ।
ನೇಮಿಸಾಗರ ವರ್ಣ ಬಂದರು ।
ಭೂಮಿಪಾಲನ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಜಸವ ಪರ್ಚಿಸಲು ॥
ಈ ಮಹಾಬೆಳ್ಳೊಳದ ಪೀಠದಿ ।
ಕಾಮಿಸಿದ ವರವೀವ ಬಿಚ್ಚೆಗೆ ।
ಧಾಮವಾಗಿಹ ಜೈನ ಸಂಸ್ಕೃತ ವೇದಶಾಲೆಯನು ॥ ೨ ॥

ಸಾನುರಾಗದಿ ರಚಿಸಿ ಪೋಷಿಸಿ ।
ಭಾನುವಿನೊಲರಿವನ್ನು ಪರಿಸುತ ।
ಸೂನುಗಳ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ಪೊರೆಯುತ್ತಿಹನು ಭಕ್ತರನು ॥
ಮಾನ ಮೂರುತಿಯವನ ಪಟ್ಟದಿ ।
ಜೈನ ಜನತೆಯ ಪುಣ್ಯದುದಯವು ।
ಊಣೆಗಳನೋಡಿಸಿತು ಶಾಂತಿಯ ಬೀರುತೆಲ್ಲೆಡೆಯೋಳ್ ॥

* ಯಾತ್ರಿಕರ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿವ್ವಾಗ
ಪ್ರೀತಿಗಳವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ ಪದ್ಯಗಳವು.

ಭಕ್ತಿ ಕುಸುಮಂಜಲಿ

ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಪೂಜ್ಯ ಬಾಬುಕೀರ್ತಿ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯವರ್ಯ
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೂಳೆ

ಪರರ ದುಃಖಕೆ ನೋವನೀತನು ।
 ಪರರ ಸಂತಸಗಳಿಗೆ ನಲಿವನು ।
 ಪರರಿಗುಪಕೃತಿವಾಳ್ಪ ಕಷ್ಟದಿ ಬರುವ ಮುಂದಾಗಿ ॥
 ಅರಿಯನಿವ ರಿಪು ಮಿತ್ರ ಭೇದವ ।
 ಮೆರೆಯನಿವನಾಚಾರ್ಯನೆನುತಲಿ ।
 ಸಿರಿಯ ಹೆಚ್ಚಿಸೆ ಹಿಂಸಿಸನು ಶಿಷ್ಯರನು ಕಾಣಿಕೆಗೆ ॥ ೪ ॥

ಈತನಾಡುವ ಮಾತು ಧರ್ಮವು ।
 ಈತನೋದುವ ಕಾವ್ಯ ತತ್ತ್ವವು ।
 ಈತ ಪೋದೆಡೆಗಳಲಿ ಧರ್ಮದ ಪೊನಲು ಪ್ರವಹಿಪುದು ॥
 ಈತ ಧರ್ಮದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಹ ।
 ನೀತ ಪಾವನ ಚರಿತನಾಗಿಹ ।
 ಪೂತ ಪಂಡಿತ ಚಾರುಕೀರುತಿ ಗುರುಮಹಾರಾಯ ॥ ೫ ॥

ಬಾಲ್ಯದೊಳು ದೀಕ್ಷೆಯನು ಧರಿಸುತ ।
 ಲೆಲ್ಲ ಕಾಲದೊಳಾಗಮಂಗಳ ।
 ನುಲ್ಲಸದಲಭ್ಯಾಸಿಸುತ ನಾಡಿನೊಳೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಿ ॥
 ಬಲ್ಲಿದನು ಸಂಸಾರದೂರನು ।
 ಚೆಲ್ಲಿದನು ತಿಳುವಿನಾ ಬಿತ್ತವ ।
 ಮುಲ್ಲನೀತನು ಕರ್ಮರಾಜ್ಯವ ಸುಡಲು ಹವಣಿಸಿಹ ॥ ೬ ॥

ಈತನಿಹ ಪೀಠವದು ಪಾವನ ।
 ಈತನಿಹ ತಾಣದಲಿ ಶಾಂತಿಯು ।
 ಈತ ನೆಲಸಿಹ ಸಿರಿ ಮಠವು ವರವಿದ್ಯೆಗಾಗರವು ॥

ಈತ ಕ್ಷಮಿಪನು ಧೂರ್ತ ಜನತೆಯು ।

ಈತ ಪರಸುವ ಶತ್ರುಗಣವನು ।

ಈತ ಪೊಳೆವನಜಾತಶತ್ರುವು ಚಾರುಕೀರ್ತಿಯಲಾ ॥ ೭ ॥

ಜೈನ ಜನತೆಯ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ।

ಜೈನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ತಳಹದಿ ।

ಜೈನ ಧರ್ಮದ ಕಡಲ ಪೆರ್ಚೆಪ ಸೋಮತೇಜನಿವ ॥

ಜೈನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲಕಾತ್ಮನು ।

ಜೈನರುನ್ನತಿ ವಿಭವ ಶಿಖರನು ।

ಜೈನ ಜನತೆಯ ಜೀವನ್ಮುಸಿರಿದಾತ ಗುರುವರ್ಯ ॥ ೮ ॥

ಜಿನನ ಧರ್ಮವ ವಿಶ್ವಧರ್ಮವ ।

ಜನಕೆ ಬೋಧಿಸಿ ಧರ್ಮದೈಕೈತೆ ।

ಗನುಗೊಳಿಸುತ್ತೆಲ್ಲರನು ಸೆಳೆಯುವ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯೊಳು ॥

ಮನುವು ಜೈನರಿಗಿವನು ಮಷಮದಿ ।

ಘನತೆರದಲುಪಕೃತಿಯನೆಸಗಿಹ ।

ಜಿನಸಮಯದೀಪಕನು ಸನ್ಮುನಿ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಗುರು ॥ ೯ ॥

ಸಾಂಗತ್ಯ

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಪಾವನರಾಗಲು ।

ಅರ್ಥಿಯಂ ಪಯಣವ ಮಾಡಿ ।

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳತಿ ಪೂಜ್ಯನಾಗಿಹ ಗುರು ।

ವತ್ಸಂತ ಜ್ಞಾನಿಯ ಪಡೆದು ॥ ೧೦ ॥

ವರಸಮ್ಮೇದದಿ ಹಿರಿಯರು ಕರ್ಮವ ।

ತರಿದೀಡಾಡಿದ ಕತೆಯು ॥

ನರುಹುತ ಭವ್ಯರ ಪರಿಪರಿವಿಧದೊಳು
ಹರುಷಗೊಳಿಸುವನು ಗುರುವು

|| ೧೧ ||

ಇದೋ ಇಲ್ಲಿ ಅಜಿತನು ಕರ್ಮವ ಸುಟ್ಟನು
ಅದೋ ನೋಡು ಶಂಭವ ಮುನಿಯು
ಸದುಳದಿ ಕರ್ಮಮಲ್ಲಿನ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ
ಪದನವನರುಹುವೆನೆನುತ

೧೨

ಈ ತಾಣವಿಹುದಿಲ್ಲಿಯಭಿಸಂದನ ಗುರು
ನೂತನ ವಿಧದೊಳು ಸ್ಮರನ
ಘಾತಿಸಿ ಪೋದನು ಬೋಕಾಗ್ನ ತಾಣಕೆ
ಪ್ರಾತನ ಚರಿತೆಯ ಪೇಳ

೧೩

ಸುಮತಿಯತೀಂದ್ರನು ಮಮತೆಯ ತೊರೆಯುತ
ಸುಮನಸರಧಿಸತಿಯಿಂದ
ಸಮವಸರಣದೊಳಗಮಿತ ಸ್ವಚೆಯನಾಂತ
ವಿಮಲ ಚರಿತ್ರೆಯನರು

೧೪

ಪದ್ಮಪ್ರಭ ಗುರು ಹೊದ್ದಿದ ಕರ್ಮದಿಂ
ಶುದ್ಧನಾದಾದ ಕೇಳಿ ನೀನು
ಸದ್ಮವ ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟೀಕಾಂತದ
ಲಿದ್ದುದನೆಲ್ಲರು ಕೇಳಿ

೧೫

ಮಾರನ ಗೆಲಿದನ ಶೂರ ಸುಸಾರ್ಥನ
ಘೋರದ ತಪವನು ಕೇಳಿ
ಆರಾತಿ ಕರ್ಮನು ಮಾರ್ಮಲೆದೈತರೆ
ವೀರನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದನು

|| ೧೬ ||

ಚಂದ್ರವ್ರಭಜನನಂದದ ಕತೆಯನು ।

ಚಿಂದದಿ ಸೇಳುವೆ ಕೇಳಿ ॥

ಮಂದಮಾರುತ ಕೋಕಿಲಂಗಳ ಗೆಕೆಯನು

ಪೊಂದಿದನಪಜಯ ಕೇಳಿ

॥ ೧೬ ॥

ಪುಷ್ಪದಂತಾಪ್ಯನು ನಿಷ್ಪಾಪಮೂರ್ತಿಯು ।

ಪುಷ್ಪಬಾಣನ ಗೆಲ್ಲ ಪರಿಯು ॥

ದುಷ್ಕರ್ಮ ನಿಜಯಕೆ ತೊಡಗುತ ಕೇಳುತ :

ನಿಷ್ಕಂಪ ಹೃದಯವ ತಾಳಿ

॥ ೧೭ ॥

ಶ್ರೀಯಾಂಸದೇವನು ಶ್ರೀ ಶೀತಳಾಪ್ಯನು ।

ಶ್ರೀಯುತ ವಿಮಲಾನಂತ ॥

ಮಾಯವ ಗೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮನ ಕತೆಯನು ।

ಆಯದೊಳೊರೆವೆನು ಕೇಳಿ

॥ ೧೮ ॥

ಕುಂಭಜನೇಶನ ಪಂಥದ ತಾಣವು ।

ಸಂತತ ಮೆರೆಯುತಲಿಹುದು ॥

ಕಂತುವ ಜಯಿಸುತ ಭ್ರಾಂತನು ದೂಡುತ ।

ಚಿಂತೆಯ ತೊರೆದು ಕೇಳಿ

॥ ೨೦ ॥

ಅರ ಮಲ್ಲಿಮುನಿವರ ಮುನಿಸುವ್ರತಗುರು ।

ತರಿದಟ್ಟುತೆಂಟು ಕರ್ಮಗಳ ॥

ಅರಹಂತರಾದುದನರುಹುವೆ ಕೇಳಿರಿ ।

ಮರೆಯಿರಿ ಸಂಸಾರದಳಲ

॥ ೨೧ ॥

ನಮಿಸಾಮಿ ಪಾರ್ಶ್ವರು ಕ್ರಮದಿ ತಪವ ಮಾಡಿ ।

ಗಮನಿಸಿ ಲೋಕದ ತುದಿಗೆ ॥

ಸುಮನಸರೋಡೆಯರು ಪವನ ವೇಗದಿ ಬಂದ
ಮಲರ ಪೂಜಿದರಿಲ್ಲ

|| ೨೨ ||

ಪುರುಷರಮೇಶನು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯೊಳು
ವರವಾಸುಪ್ಪೂಜ್ಯ ಚಂಪೆಯೊಳು ||
ಕರುಣೆ ನೇವಿರಾಶನು ಉರ್ಜಂತ ಗಿರಿಯೊಳು
ಪರಮಾತ್ಮ ಪದವಿಯ ಪಡೆದರ

|| ೨೩ ||

ಮಹವೀರ ಸಾಮಿಯು ಸಾವಾಪುರಿಯೊಳು
ಮಹದುಗ್ರ ಕರ್ಮವ ಗೆಲ್ಲು ||
ಮಹಿಯೊಳಗುನ್ನತನಾಗುತ ಮುಕುತಿಯ
ಗೃಹವನು ಸಾರಿದನಲ್ಲ

|| ೨೪ ||

ಮಂಗಳ ಜಿನರಿಗೆ ಮಂಗಳ ಗುರುವಿಗೆ
ಮಂಗಳ ಜೈನ ಶಾಸನಕೆ ||
ಮಂಗಳ ಜೀವದಯಾ ಮೂಲಧರ್ಮಕೆ ,
ಮಂಗಳ ಸಕಲ ಭವ್ಯರಿಗೆ

|| ೨೫ ||

ಗೀತೆಗಳು

೧. ಶ್ರೀ ಆದಿಜಿನೇಶ್ವರ ಗೀತೆ

ರಾಗ ಮಾಂವ್ - ಅಸಾವರಿ

(ಅರಳುವ ಕೋಮಲ ಮಂದಾರ ಸುಮದ ಎಂಬಂತೆ)

ಪುರುಷರಮೇಶನೆ ಮೂಲೋಕದೊಡೆಯ || ಪ ||

ಪುರುಷರಮೇಶ ದುರಿತ ವಿನಾಶ

ಸುರಪತಿಗೀಶ ಕರುಣಾಧೀಶ || ಪುರುಷರಮೇಶನೆ || ಅ || ಪ ||

ನಾಭಿಯ ಸೂನು | ಆದಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ |

ಬೋಧಯುತಾಬಿಲ ಮಂದಾರ ಸಿಸುತ || ಪುರು || || ೧ ||

ಜಗದಾದಿ ಗುರುವೆ | ನಿಗಮ ಕೋವಿದನೆ |

ಅಗಣಿತ ಗುಣಗಣ ಸಹಜಾನಂದ || ಪುರು || || ೨ ||

ಮರುದೇವಿ ಕಂದ | ಭರತಗಾನಂದ |

ಸುರಪತಿವೃಂದ | ಪರಮಾನಂದ || ಪುರು || || ೩ ||

ಮನುವಿನ ಮಗನೆ | ಮುನಿಗಳೊಡೆಯನೆ |

ಘನಮತಿವಂತನೆ | ಸನುಮತಿದೋರು || ಪುರು || || ೪ ||

ಅಸಿಮಸಿಕ್ಯಷಿಯ | ಕಸುಬಿನ ಪರಿಯ |

ಬೆಸಸಿದೆ ಜನತೆಗೆ | ಎಷಮಕಾಲದೊಳು || ಪುರು || || ೫ ||

ಇಕ್ಷ್ವರಸಂಗಳ | ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿ ತೆಗೆದು |

ಭಕ್ಷಿಸಿರೆನ್ನುತ | ಶಿಕ್ಷಣವಿತ್ತೆ || ಪುರು || || ೬ ||

೩. ಶ್ರೀ ಅಜಿತ ತೀರ್ಥಾಂಕರರ ಜೋಗುಳ

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬರೆದುದು

ರಾಗ ಜಂಜನಿ-ಅಸಾವರಿ

(ಕಮಲದಳಾಯತನೇತ್ರೈ ಎಂಬಂತೆ)

ಅಜಿತ ಕುಮಾರನೆ ಬಾರೋ ।

ವಿಜಯ ಕುಮಾರನೆ ಬಾರೋ ॥ ಪ ॥

ಅಜಿತಕುಮಾರ । ವಿಜಯಕುಮಾರ ।

ತ್ರಿಜಗದ ತಿಲಕನೆ ಬಾರೋ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥

ವಿಜಯೆಯು ಕರೆವಳು ಬಾರೋ ।

ಗಜವರ ಲಾಂಛನ ಬಾರೋ ॥

ಭುಜಗಭೂಷಣ ನಿನ್ನ ಭಜನೆಯ ಗೈಯಲು ।

ವಿಜಯ ನಾಡಿರುವನು ಬಾರೋ

॥ ೧ ॥

ಮೇರುಮಂದರವಂತೆ ಬಾರೋ ।

ಸೇರುವರ್ ಸುರರಂತೆ ಬಾರೋ ॥

ಐರಾವತದ ಮೇಲ್ನಿನ್ನಿಸಿ ।

ಪಾರುವರ್ ಗಗನಕೆ ಬಾರೋ

॥ ೨ ॥

ಹಸಿದಿರುವಂತೆ ನೀಂ ಬಾರೋ

ಹುಸಿನಗು ಗೆಲೆಯನೆ ಬಾರೋ ॥

ಕುಸುಮಬಾಣನ ಗೆಲ್ಲ ಅಸಮ ಪರಾಕ್ರಮಿ ।

ಶಶಿಕಳೆ ತೇಜನೆ ಬಾರೋ

॥ ೩ ॥

ಮದುವೆಯು ನಿನಗಹುದಂತೆ ।

ಮದಮಗನಾಗಬೇಕಂತೆ ॥

ಸದಮಲ ಶೀಲ ಮದನನ ಶೂಲ ।

ಪದುಳದಿಂ ಹಸೆಗೆ ನೀ ಬಾರೋ

॥ ೪ ॥

೩. ಶ್ರೀ ಬಾಹುಬಲಿಸ್ವಾಮಿಯ ಕೀರ್ತನೆ

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ-ತಾಳ ಜಂಜ

ಈ ಪರಿಯ ಸೊಬಗಾವ ದೇವರೊಳು ಕಾಣೆ || ಪ ||

ಶ್ರೀಪತಿಯ ಕಂದ ಸಿರಿ ಬಾಹುಬಲಿಗಲ್ಲದೆ || ಈ ಪರಿ || ಅ || ಪ ||

ಲಾವಣ್ಯದಲಿ ನೋಡೆ ಪ್ರಥಮ ಮನ್ಮಥನಿವನು |

ಕಾವಗುಣದಲಿ ನೋಡೆ ಬೊಮ್ಮನಣಗ ||

ಈವಗುಣದಲಿ ನೋಡೆ ಭುವಿಯ ತೊರೆದಿಹನಯ್ಯ |

ಅನಪರಿ ಈತನಿಗೆ ಶ್ರೀ ಬಾಹುಬಲಿಗೆ || ಈ ಪರಿ || ೧ ||

ಅರಸುತನದಲಿ ನೋಡೆ ಭರತಚಕ್ರಿಯ ಅನುಜ |

ಗುರುವೃತನದಲಿ ನೋಡೆ ಪುರುದೇವ ಸುತನು ||

ಹಿರಿಯತನದಲಿ ನೋಡೆ ಸುರರಾಜ ಪೂಜಿತನು |

ಮೆರೆವ ಬೆಳ್ಳೊಳವುರದಿ ಶ್ರೀ ಬಾಹುಬಲಿಯು || ಈ ಪರಿ || ೨ ||

ಸೌಂದರ್ಯದಲಿ ನೋಡೆ ಚೆಲುವರೊಳು ಚೆಲುವನಿವ

ಪಿನ್ನತೃದಲಿ ನೋಡೆ ಲೋಕಾಗ್ರಸ್ಥಿತನು ||

ಮಾನ್ಯತನದಲಿ ನೋಡೆ ಲೋಕಪೂಜಿತನಯ್ಯ |

ಉನ್ನತನು ನೆಲಸಿಹನು ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳಗೆ || ಈ ಪರಿ || ೩ ||

೪. ಶ್ರೀ ಬಾಹುಬಲಿಸ್ವಾಮಿ ಕೀರ್ತನೆ

ರಾಗ ಕುರಂಜಿ-ಅದಿತಾಳ

(ಪರಮಾತ್ಮಾಹರೆ ಪಾವನನಾಮ ಎಂಬಂತೆ)

ಪರಮಾತ್ಮ ಪ್ರಭು ಬಾಹುಬಲೀಶ || ಪ ||

ಭಾರತದೊಳು ಮಹಿಮೆದೋರಿದೆಯಾ ಸ್ವಾಮಿ || ಅ || ಪ ||

ಆರ್ಹತ ಧರ್ಮವ | ಲೋಕಕೆ ಸಾರುವೆ |

ಶಾಶ್ವತ ಸೌಖ್ಯವನು ಪ್ರೇಂದಿದೆಯ್ತು ಸ್ವಾಮಿ || ಪರ || ೧ ||

ಇಳೆಯೊಳು ಜನರಿಗೆ ಬೆಳಕನು ತೋರಿಸಿ |

ಕಲಿಲವ ತೊಳೆದು ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ್ವೆ ಸ್ವಾಮಿ || ಪರ || ೨ ||

ಮೇದಿನಿಗಮ್ಮತವ ಬೋಧೆಯ ರೂಪದೋಳ |

ಮೋದದೊಳಿತ್ತು ಪ್ರೇರಿದೆಯಾದಿಯೊಳು ಸ್ವಾಮಿ || ಪರ || ೩ ||

ಸಕಲ ಧರ್ಮಾಯರ ಭಕುತರ ಗೈದಿಹೆ |

ಮುಕುತಿಯೊಲ್ಲಭನೆ ಗೊಮ್ಮಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ || ಪರ || ೪ ||

ಐರೋಪ್ಯರೈತರೆ ಪಾರಮಾರ್ಥವ ತೋರಿ

ಸೂರೆಗೊಂಡವರ ಮನವನೊಲೈಯೊಳು ಗೆಲ್ಲೆ || ಪರ || ೫ ||

ಭರತ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ ಮೊರೆಯುಡೆ ಮೌನದಿ |

ಘೋರತಾಪಸ್ಯವನು ಪ್ರೇಂದಿದೆಯ್ತು ಸ್ವಾಮಿ || ಪರ || ೬ ||

ತೊರೆದಿಹೆಯ್ತು ಸ್ವಾಮಿ | ಮರುಳರೈಸಿರಿಯನು |

ನರಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಕರವನು ನಿಡಿದಿಹೆ |

ಸುರರಾಜರೊಡೆಯ ಪರಮಪಾವನನೆ ಸ್ವಾಮಿ || ಪರ || ೭ ||

ಮೂಲೋಕದೊಡೆಯನೆ | ಕಾಲನ ಗೆಲಿದನೆ |

ಶ್ರೀಲೋಲನೆ ಸಲಹು ದೀನರನು ಸ್ವಾಮಿ || ಪರ || ೮ ||

ತಪಕೊಲ್ದು ಸ್ವಾಮಿಯೆ । ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದೆ ।
 ಪಾಪದೋಹಂಗಳನು ಗೆಲ್ಪಿಹೆಯ್ಯೆ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ಪರ ॥ ೯ ॥
 ಗಮಿಸಿದೆಯ್ಯೆ ಸ್ವಾಮಿ । ಸುಮನಸ ಪೀಠದಿ ।
 ದಮನಿಸಿ ಕರ್ಮವ । ಪವನನ ವೇಗದಿ ।
 ಭುವನದೊಳರಿವ ಬಿತ್ತಿಹೆಯ್ಯೆ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ಪರ ॥ ೧೦ ॥
 ಚಾಮುಂಡರಾಯನ । ಪ್ರೇಮದ ಸ್ವಾಮಿಯೆ ।
 ಕಾಮಿತದಾಯಕನೆ । ಗೋಮಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ಪರ ॥ ೧೧ ॥
 *ಈಶ್ವರದಬ್ಬದೊಳ್ । ಗಾಸಿಯ ನೀಗಿಸು ।
 ದಾಸನ ಧರಣಿಗನ ಪೋಷಿಸು ನೀ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ಪರ ॥ ೧೨ ॥

೫. ವೈರಾಗ್ಯ ಗೀತೆ

ರಾಗ ಬಾಗೇಶ್ವರಿ - ತಾಳ ಜಂಪೆ

(ಬಾಗಿಲನು ತೆರೆದು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನು ಕೊಡೊ ಹರಿಯೆ ಎಂಬಂತೆ)
 ಮೋಹವನು ತೊರೆಸಿ ಎನ್ನ ಗಾಸಿಯನು ತೊಲಗಿಸೊ ॥ ಪ ॥
 ಆಸೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿಹನು ಮೋಸಪೋಗಿಹನು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥
 ಅಧಿಕಾರದಾಸೆಯಲಿ ಹಣದ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ।
 ಪದವಿಯ ಬಯಕೆಯಲಿ ಪೂಜಿಸೆನು ನಿನ್ನ ॥
 ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನು ನೀನೆಂದು ನಂಬುತಲಿ ।
 ಭವದುಗುಡ ಹರಿಸೆಂದು ಪದಕೆರಗಿ ಬೇಡುವೆ ॥ ಮೋಹ ॥ ೧ ॥

* ಈಶ್ವರನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಶ್ರೀಗೋಮ
 ಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಈಳಿತು ರಚಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ
 ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯವರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ
 ಗೀತೆಯದು.

ಊಟ ಫಲಾಹಾರಗಳನೆಷ್ಟೆಷ್ಟು ಭುಜಿಸಿದನು
 ಇತ್ತವೆ? ಅವು ಎನಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಸಂತೋಷವ?
 ಬಟ್ಟೆ ಭೂಷಣಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಧರಿಸಿದನು?
 ಕೊಟ್ಟವೆ? ಅವು ಎನಗೆ ಪ್ರೊನ್ನಿನ ಮೆಯ್ಯೆ? . . . ಮೋಹ . . .
 ಮೆಯ್ಯೆ ಮಮತೆಯು ಎನ್ನ ಬಹು ಭವದಿ ಬಳಲಿಸಿತು .
 ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನುವರಿಲ್ಲ ಕೈ ಬಡಿದು ಕಾಯೋ .
 ಅಯ್ಯೆ! ನೀನಿಹೆಯೆಂದು ಬಂದಡ್ಡುಬದ್ಧಿಹನೋ
 ರಯ್ಯನಾದ ಮೋಕ್ಷದಾರಿಯನು ತೋರಿಸೋ . . . ಮೋಹ . . .

೬. ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿಯ ಕೀರ್ತನೆ

ರಾಗ ಮಂದಸ್ವರ . ಕಾವ್ಯ . ಅನುಪ್ರಾಸ

(ಜಗದೋದ್ಧಾರನ ಆಡಿಸಿದಲೋದಾ ಮಂಟಪೆ)

ಜಗದೋದ್ಧಾರಿಣಿ . ನಾಗಲೋಕದ ಮನೆ .

ಜಗದೋದ್ಧಾರಿಣಿ . ಸ .

ಜಗದೋದ್ಧಾರಿಣಿ . ಛೋಗೀಂದ್ರ ಭಾಮಿನಿ

ಖಗೋರಗವಾಹಿನಿ ಶ್ರೀಯಕ್ಕೆ ಪದ್ಮಿನಿ .

ಜಗದೋ . ಅ . ಸ .

ಜನದತ್ತರಾಯಗೆ . ಘನರಾಜ್ಯವೀಯುತ

ಅನುಪಮಳೆಂದು ನೀ . ವಿಸುತಾತ್ಮಕಾದೆ . ಜಗದೋ . ಸ .

ಕನಕವ ಚೆಲ್ಲುತ . ಮಿನುಗುವ ಕ್ಷೇತ್ರವ

ಅನುಗೊಳಿಸಿಹೆ ನೀನು . ಅನಿಮಿಷರೊಡೆಯಳೆ . ಜಗದೋ .

ಪೊಂಬುಜ ಪುರಮಿದು . ಕುಂಭಿನಿ ತಿಲಕವು

ಅಂಬೆಯು ನೀನಿಹೆ . ನಂಬಿ ನಾ ಬಂದಿಹೆ . ಜಗದೋ . ಸ .

ಭಕ್ತರು ಬರ್ಪರು । ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬೇಳ್ವರು ।
 ರಕ್ಷಿಸು ತಾಯಿಯೆ । ಅಕ್ಷಯ ಸುಖಮಿತ್ತು ॥ ಜಗದೋ ॥
 ಪಾರಿಶ್ವನಾಥನ । ಘೋರೋಪಸರ್ಗವ ।
 ಪಾರುಮಾಡಿದೆ ತಾಯೆ । ಶೂರ ಘನೇಂದ್ರಸತಿ ॥ ಜಗದೋ ॥
 ಕಲಿಯುಗ ಪುಟ್ಟಿತೆಂ । ದಲಸಿಕೆ ತೋರಿ ನೀ ।
 ಘಳಿಲನೆ ರಸದೊಳಗಿಡೆಯ ದೇವಿಯೆ ॥ ಜಗದೋ ॥ ೬ ॥
 ನೀನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾನವರುಳವರೆ ।
 ಭಾನುತೇಜೋಜ್ವಲೆ ದೀನನ ಪೋಷಿಸು ॥ ಜಗದೋ ॥ ೭ ॥
 ಮಂಗಳ ಶ್ರೀಗುರುಕೀರ್ತಿವೇಂದ್ರಗೆ ।
 ಮಂಗಳ ಕೃಷ್ಣಗೆ ಮಹಿಸೂರಿನೊಡೆಯಗೆ ॥ ಜಗದೋ ॥ ೮ ॥
 ಮಂಗಳ ನಾಗಲೋಕೇಶಗೆ ಯಕ್ಷಗೆ ।
 ಮಂಗಳ ಸಿಂಗರ ಪೊಂಬುಜದಾಂಬೆಗೆ ॥ ಜಗದೋ ॥ ೯ ॥
 ಉರಗಲೋಕಾಧಿಪನರಸಿಯೆ ಕರುಣೆಯೆ ।
 ಮರುಕದ ಒಲುಮೆಯೆಂ ಧರಣನ ಪಾಲಿಸು ॥ ಜಗದೋ ॥

೭. ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನ ಮೊರೆ

ರಾಗ ಕಾಂಟೋಪಿ - ತಾಳ ಜಂಪೆ

(ಅಂತಕನ ದೂತರಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತು ದಯೆಯಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ)

ಈಸು ದಿನ ಕಂದನನು ಮರೆತಿದ್ದೆ ತಾಯೆ ॥ ಪ ॥
 ಕೂಸು ಬಳಲಿದನೆಂದು ಮರುಕದೋರಿದೆಯಾ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥
 ಅಂಧಕಾರದ ಬವಣೆ ಕಂದನನು ಕಂದಿಸಿತು ।
 ಮಂದಿಗಳ ನೆರವೆಲ್ಲ ಬಯಲಾಯಿತಮ್ಮ ॥

ಮುಂದುಗಾಣದೆ ತಾಯೆ ಚೆಂದಳರ ನಿನ್ನಡಿಯೆ ।
ಪೊಂದಿ ಬಾಳುವೆನೆಂದು ಮರೆತೊಕ್ಕೆ ವೇವೇ ॥ ಈಸು ದಿನ ॥

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸುತನ । ಗಲ್ಲವನು ಪಿಡಿಯುತ್ತ ।
ಸೊಲ್ಲಿದೇತಕೆ ಮಗುವೆ ಅಡಗಿಪ್ಪುವೆಂದು ॥
ತಲ್ಲಣಿಸದಿರು ನಿನ್ನ ಕಾಯೆ ಬಂದಿವೆನೆಂದು ।
ಉಲ್ಲಸವ ಜೀವನಕೆ ತುಂಬಿದೆಯೆ ತಾಯೆ ॥ ಈಸು ದಿನ ॥

ಮಾತುಕೊಟ್ಟವರೆಲ್ಲ ಮೊಗದಿರುಗಿ ನಡೆವರು ।
ಸೋತುಪೋದೆನು ವೇಪಿ ನರರ ನಂಬಿ ॥
ಮಾತುಮಾತಿಗು ನಿನ್ನ ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಲಿರುವೆ ।
ಕಾತುರದಿ ಬಂದೆನ್ನ ಸಲಹಿದೆಯೆ ತಾಯೆ ॥ ಈಸು ದಿನ ॥

ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರನು ಅರಸಿ ನಾ ಪೋಗುತ್ತಿರೆ ।
ಅಧಿಕ ದುಃಖವನಾಂತು ಕಂಬನಿಯಗರೆದು ॥
ಮುದುಕಿ ತಿರುಕಿಯ ಮೊಗದಿ ನುಡಿಸಿದಭಯವ ತಾಯೆ ।
ಒದಗಿದಾಪತ್ತೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಾಣ್ಪುವೆಂದು ॥ ಈಸು ದಿನ ॥

ಧರಣೇಂದ್ರ ಯಕ್ಷನ । ಅರಸಿಯಳೆ ಪದ್ಮಿನಿಯೆ ।
ವರಭಕ್ತ ಜನದತ್ತಗೊಲಿದ ತಾಯೆ ॥
ಪೊರೆಯಮ್ಮ ಧರಣಿಗನ ವರದ ಹಸ್ತವ ನೀಡಿ ।
ಕರುಣಾಳು ವರಮಾತೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಭಕ್ತೆ ॥ ಈಸು ದಿನ ॥

೮. ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾಲಿಸಿದೇವಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಪಂಚಕ
ಕಂದ

ಸಿಂಹನ ಗದ್ದುಗೆಯೊಡೆಯಂ ।

ಸಿಂಹಾಸನ ಮಧ್ಯಮಿಸು ಕಮಲಾಗ್ರದೊಳುಂ ॥

ಬೃಂಹಿತ ದಿವ್ಯ ಧ್ವನಿಯೋ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕರಿವನಿತ್ತು ಜನಪಂ ಪೊರೆಗೆ

॥ ೧ ॥

ಚಂದ್ರಪ್ರಭ ಜನವರಂ

ನಂದದೊಳುಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಜಗಮಂ ಪೊರೆವ

ವಂದಿತೆ ಜ್ಞಾಲಿಸಿದೇವಿಯು

ನಂದನರೆಂದೆಮ್ಮ ಪೊರೆಗೆ ಚಿರಕಾಲದೊಳುಂ

॥ ೨ ॥

ಭಾವಿಸಿ ಸುಟ್ಟಿ

ದೇವಿ ಜೈನಾಗಮ ರಕ್ಷಿಸು

ಕೋವಿದಳೆ ಶ್ರೀಪತಿಯ ಭಕ್ತಳೆ

ಕಾವುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರವನು ಜೈನ ಜನಾಂಗದೈಸಿರಿಯು

ಭಾವಿಸುವಮ್ಮಯ್ಯ ಪೂಜ್ಯಳೆ

ಅವಗಂ ದಯೆದೋರಿ ರಕ್ಷಿಸು

ಪಾವನಾತ್ಮನ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದೊಳಿರು ಬುದ್ಧಿಯನು ॥ ೩ ॥

ವಿಮಲೆ ಜ್ಞಾಲಿಸಿ ಧರ್ಮ ಪೋಷಿಣೆ

ಅಮಿತ ಬಲಯುತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿನಿ ।

ಸುಮನಸಾಧಿಸು ಚಂದ್ರಪ್ರಭುವಿನ ಯಕ್ಷ ಭೂಮಾತೆ

ಗಮನಿಸೆಮ್ಮಯ ದೀನ ನೊರೆಯನು

ಸುಮವ ಬಲದಲ್ಲತ್ತು ಪಾಲಿಸು

ದಮನಿಸೆಮ್ಮಯ ಕರ್ಮ ಭೂತವ ಪಾಪ ನಿವಹನು ॥ ೪ ॥

ಮಂಗಳವು ಜೈನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಗೆ
 ಮಂಗಳವು ಶಾಂತೀಶ ಜನರಿಗೆ
 ಮಂಗಳವು ಶಾಮ್ಯಕ್ಷಜ್ವಾಲಿಸಿದೇವಿ ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ||
 ಮಂಗಳವು ಜೀವದಯೆ ಧರ್ಮಕೆ
 ಮಂಗಳವು ನರಪತಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಗೆ
 ಮಂಗಳವು ಸಿರಿ ಸಿಂಹಪೀಠದ ಭಕ್ತಮಂಡಲಿಗೆ || ೫ ||

೧. ಶ್ರೀ ಜ್ವಾಲಾಮಾಲಿಸಿದೇವಿ ಕೀರ್ತನೆ

ರಾಗ ಕುರಂಜಿ - ಆದಿತಾಳ

(ಪರಮಾತ್ಮಾ ಹರಿ ಪಾವನನಾಮ ಎಂಬಂತೆ)

ಮಹದೇವಿ ಪ್ರೇರಿ ಜ್ವಾಲಿಸಿ ತಾಯಿಯೆ ಪ
 ಇಹಲೋಕದೊಳು ಸಹಿಸೆ ದಂದುಗವ ದೇವಿ : ಅ : ಪ :
 ಶ್ಯಾಮರಾಜೇಂದ್ರನ ಪ್ರೇಮದ ಭಾಮಿನಿ
 ಪಾಮರನೀಗ ಮಣೆವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ದೇವಿ : ಮಹದೇವಿ || ೧ ||
 ಬೊಗಸೆಯನೊಡ್ಡಿ ಹೆ ಆಗಣತ ಮಹಿಮಕೆ
 ಮಗುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಸೊಗವ ನೀಡುವೆಯಾ ತಾಯಿ || ಮಹದೇವಿ ||
 ಚಂದ್ರಜನೇಂದ್ರನ ಮಂದರವಾಸನ
 ಕುಂದದ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಪೂಜಿಸಕೇ ತಾಯಿ || ಮಹದೇವಿ ||
 ಮಹಿಷವನೇರುತೆ ಮಹಿಮೆಯ ಬೀರುತೆ
 ಮಹಿಯೊಳು ದಯೆಯ ಬೀರಿದೆಯಾ ತಾಯಿ || ಮಹದೇವಿ ||
 ಸಿಂಗನ ಗದ್ದುಗೆ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯೆ :
 ಹಿಂಗಿಸು ಜವನ ಬಾಧೆಯನು ತಾಯಿ || ಮಹದೇವಿ || ೫ ||
 ಧರಣಿಗ ದಾಸನ ಪ್ರೇರಿಯುವ ಮಾತೆಯೆ
 ಕರುಣದಿ ಬೀರು ಜಗಕೆ ಶಾಂತಿಯನು ತಾಯಿ || ಮಹದೇವಿ ||

೧೦. ಶ್ರೀ ಜಿನದತ್ತರಾಯನ ಗುಣಗಾನ

ಕಾಗ ಯಮುನ್ - ಅದಿತಾಳ

(ಮೂರಹರ ಮಾಧನ ಶ್ರೀವಾಸುದೇವ ಎಂಬಂತೆ)

ಶ್ರೀಯಲೆಯಣುಗನೆ ವರಜಿನದತ್ತನೆ || ಪ ||

ಶ್ರೀಯಧಿಪತಿ ಪಾರಿಶ್ವನ ಭಕ್ತನೆ || ಶ್ರೀಯಲೆ || ಅ || ಪ ||

ಉತ್ತರಮಧುರೆಯಿಂದುತ್ತಮ ಬಂದು |

ಸತ್ಯದ ನಿಧಿಯಿಂದಿತ್ತಿಹ ಕ್ಷೇತ್ರವ || ಶ್ರೀಯಲೆ || ೧ ||

ಪೊಂಬುಜದಾಂಬೆಯ ನಂಬುತ ಪೂಜಿಸಿ |

ತುಂಬಿದ ರಾಜ್ಯವನಿಂಬಿಸಿಂ ಪೊರೆದೆ || ಶ್ರೀಯಲೆ || ೨ ||

ಕಲಿಗಾಲದುದಯವ : ಕಲಿಸಲು ಜನತೆಗೆ |

ಸಲಿಸಿದೆಯುತ್ತಮ | ಮಣೆಯನ್ನರಸಿಗೆ || ಶ್ರೀಯಲೆ || ೩ ||

ಕೀಳಿನ ಮಣೆಯಂ | ಲೋಲಳಿಗೊಪ್ಪಿಸೆ |

ಕಾಲದ ದುರ್ದಿನಮೊಂದಿಳಿಗಳಿದಳು || ಶ್ರೀಯಲೆ || ೪ ||

ನಿನ್ನ ಚಾರಿತ್ರವು ನನ್ನಿಯು ನಿಲುಗೆ |

ಸನ್ನುತೆ ಪದ್ಮಿನಿದೇವಿಯ ದಯೆಯಿಂ || ಶ್ರೀಯಲೆ || ೫ ||

ಕೋಲಾಟದ ಹಾಡುಗಳು

೧

ಶಾಸನ ಬಂದಿ ಸ್ವಾತಿ ಕಾಟ-ಅಟ್ಟಿ ಕಾಳ

ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು ಜಿನತಂದೆ | ನಿನ್ನ

ಕೋರಿ ನಾ ಬಂದೆನು ಜಿನತಂದೆ || ೧ ||

ಮಾರವಿಜಯ ಶ್ರೀಶ ಜಿನತಂದೆ |

ಸಾರಧರ್ಮವ ತೋರೋ ಜಿನತಂದೆ

|| ೧ ||

ತಂದೆ ತಾಯಿಯು ನೀನೆ ಜಿನತಂದೆ | ಎನ್ನ

ಬಂಧು ಬಳಗ ನೀನೆ ಜಿನತಂದೆ ||

ನೊಂದೆ ಸಂಸಾರದಿ ಜಿನತಂದೆ | ಎನ್ನ

ಬಂಧನ ಹರಿಸೆಲೋ ಜಿನತಂದೆ

|| ೨ ||

ಮೂಡುತ ಮುಳುಗುತ ಜಿನತಂದೆ | ನಾನು

ಓಡಾಡಿ ಬೇಸತ್ತು ಜಿನತಂದೆ ||

ಕಾಡುವ ಕರ್ಮವ ಜಿನತಂದೆ |

ಈಡಾಡಿ ಪಾಲಿಸೋ ಜಿನತಂದೆ

|| ೩ ||

ಮಗನನು ನಂಬಲೆ ಜಿನತಂದೆ | ಅವ

ಹಗೆಯಂತೆ ಕಾಣ್ಬನು ಜಿನತಂದೆ ||

ಬಗೆಗೆ ಶಾಂತಿಯನಿತ್ತು ಜಿನತಂದೆ | ಎನ್ನ

ಹಗರಣ ಹರಿಸೆಲೋ ಜಿನತಂದೆ

|| ೪ ||

ಆಸೆ ಮೋಸಗಳಿಂದ ಜಿನತಂದೆ | ನಾನು

ಸಾಸವ ಮಾಡಿದೆ ಜಿನತಂದೆ ||

ಲೇಸಿಲ್ಲ ನೊಂದೆನು ಜಿನತಂದೆ | ಬಂಧ

ಪಾಶವ ತರಿಯೆಲೋ ಜಿನತಂದೆ

|| ೫ ||

ದೇವಲೋಕದ ಗತಿ ಜನತಂದೆ : ಅದು

ಭಾವಿಸೆ ಚಿರವಲ್ಲ ಜನತಂದೆ ||

ಸಾವಿಲ್ಲದಪವರ್ಗ ಜನತಂದೆ : ಅದು

ನೋವನಾರಿಸುವುದು ಜನತಂದೆ

|| ೬ ||

ಅರಿವಿನಾಗರ ನೀನು ಜನತಂದೆ : ಸ್ವಾಮಿ

ಚರಮದೇಹಿಯು ನೀನು ಜನತಂದೆ :

ಮೆರೆವೆ ಲೋಕಾಗ್ರದಿ ಜನತಂದೆ : ಎನ್ನ

ಗುರುವೆ ಪದ್ಮಪ್ರಭ ಜನತಂದೆ

|| ೭ ||

ಆದಿ ಜನೇಶನೆ ಜನತಂದೆ :

ಬೋಧೆಯನಿತ್ತನೆ ಜನತಂದೆ

ಮೋದವ ವೊಂದಿದೆ ಜನತಂದೆ :

ಸಾಧಿಸಿ ತಪಗಳ ಜನತಂದೆ || ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು || ೮ ||

೨

ಶ್ರೀ ಗೋಮಟಜಿನಸ್ವಾಮಿಯ ಕೋಲಾಟದ ಪಾಡು

ಶಾಕ ಕಾಪಿ .. ಅದಿತಾಳ

ಯಾರು ಕೈ ಬಿಟ್ಟರು ನೀ ಕೈಯ ಬಿಡದಿರು :

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ :

ಗೋಮಟ ಜಿನಸ್ವಾಮಿ : ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ಪ ||

ಮುಂದಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಕಗ್ಗಲ್ಲ ಕಣಿವೆಯು :

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜಿನಸ್ವಾಮಿ :

ಹಿಂದಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಮರುಭೂಮಿ ಸುಡುಗಾಡು ||

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

ಗೋಮಟ ಜಿನಸ್ವಾಮಿ ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ || ೧ ||

ಪರಮಬಂಧುಗಳೆಂದು ಮರೆಯೊಕ್ಕ ಸ್ವಾಮಿಯು ।

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜನಸ್ವಾಮಿ ।
ಮರುಗದೆ ಬಿಟ್ಟರು ಕರುಣೆಸಿ ಪಾಲಿಸೊ
ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ೨ ||

ಜಗಕಾನು ಬರುವಾಗಲೊಬ್ಬನೆ ಬಂದೆನು ।

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜನಸ್ವಾಮಿ ।
ಜಗದಿಂದ ಹೋಗುವಾಗಲೊಬ್ಬನೆ ಹೋದೆನು
ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ೩ ||

ಕಣ್ಣಲಿ ನೀರಿವೆ ಕೈಗಳು ಕಟ್ಟುವೆ ।

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜನಸ್ವಾಮಿ
ದಮ್ಮಯ್ಯ ನೀನೆಂಬ ಬಾಯಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆ
ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ೪ ||

ಸಣ್ಣವ ನಾನಾದೆಯಲ್ಲದೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ ।

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜನಸ್ವಾಮಿ
ಬಣ್ಣವು ಕಂಡಿತು ದೇಹವು ಬಲಿತು
ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ೫ ||

ಅಳುದ್ದ ದೇಹವ ಗೇಣುದ್ದ ಕೆಳಸುತ ।

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜನಸ್ವಾಮಿ
ಗೋಳಾಡಿ ಬೇಡಿದೆನು ಸೊಂದವರಿಲ್ಲವು
ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ೬ ||

ಮಾದರಿ ಮನುಜರು ಮರುಳಾಗಿ ಹೋದರು ।

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜನಸ್ವಾಮಿ ॥

ಚಿನ್ನದ ಮೆರುಗದು ಮರುಳರ ಮಾಡಿತು

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ೭ ||

ಕಂಡಕಂಡವಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದಾಯಿತು

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜಿನಸ್ವಾಮಿ ||

ಭಂಡತನವು ಬಂತು ಬಡತನ ನೀಗಿಲ್ಲ

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ೮ ||

ಪರರ ಸೇವೆಯ ಕತದಿ ಪರಮಾತ್ಮ ನಿನ್ನನು

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜಿನಸ್ವಾಮಿ ||

ಮರೆತೆನು ಪಾಪಿಯು ನಿರುತ ನಾನಾದೆನು

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ೯ ||

ಆಸೆಯ ತೊಲಗಿಸು ಮೋಹವ ನೀಗಿಸು

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟ ಜಿನಸ್ವಾಮಿ ||

ಸಾಸಿರ ನಾಮನೆ ಲೇಸನು ಪ್ರೊಂದಿಸು

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ ||

ಗೋಮಟ ಜಿನಸ್ವಾಮಿ |

ಗೋಮಟೇಶ ಗೋಮಟೇಶ

|| ೧೦ ||

❖

ರಾಗ ಸವರೇಷು-ತಾಳ ತ್ರಿಶ್ರುತಿ

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದಿಲ್ಲ |

ಜಿನೇಂದ್ರನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಹ ಪರವಿಲ್ಲ || ಪ ||

ದೇವಾಧಿದೇವನೆ ಕೇವಲ ಬೋಧನೆ |

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದಿಲ್ಲ ||

ಜಿನೇಂದ್ರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಹ ಪರವಿಲ್ಲ |

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದಿಲ್ಲ

|| ಅ || ಪ ||

ಮಂದರವಾಸನೆ ಚಂದ್ರಜನೇಶನೆ ।

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದಿಲ್ಲ ॥

ಜನೇಂದ್ರನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಹ ಪರವಿಲ್ಲ ।

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದಿಲ್ಲ

|| ೨ || ಪ ||

ತನುವು ತನ್ನದಲ್ಲ ತನ್ನವರು ತನಗಿಲ್ಲ ।

ಇಹದಲ್ಲಿ ಸೊಗವಿಲ್ಲ । ಪರದಲ್ಲಿ ಗತಿಯಿಲ್ಲ

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದಿಲ್ಲ

ಜನೇಂದ್ರನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಹ ಪರವಿಲ್ಲ ।

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ || ೩ ||

ಮಂದಿ ಮಾರ್ಬಲವೆಲ್ಲ ಸುಡುಗಾಡ ಪಾಲು

ಸುಂದರ ತನುವಿದು ಅಗ್ನಿಯ ಪಾಲು ।

ಕಂದಿದೆ ಕುಂದಿದೆ ಸಂಸಾರದೊಳಗೆ ।

ಬಂಧನ ಹರಿಸೆಲೋ ದೇವಾಧಿಪೇವ ॥

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ || ೪ ||

ಕಾಂಚನ ಕಾಮಿನಿ ಕನಸಿನ ಮಾಯೆ ।

ಸಿರಿತನದಿರಿವದು ಪಿರಿಯ ಬೂಟಾಟ

ಮರುಗಿದೆ ಕೊರಗಿದೆ ಪರಿಪರಿ ವಿಧವಿ

ಸುರರಾಜರೊಡೆಯನೆ ಗೊಮುಟ ಮಾರಾಯೆ ।

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ || ೫ ||

ಸುರನರ ತಿರಿಯಂಚ ನರಕಗಳೆಂಬ

ಪರಿಪರಿ ಭವದಲಿ ತೊಳಲಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ

ಹುರುಳಿಲ್ಲ ತಿರುಳಿಲ್ಲ ಮರುಗಿದೆ ದೇವ ।

ದೊರಕಿಸು ನಿತ್ಯದ ಕೈವಲ್ಯ ಸುಖವ ।

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ || ೬ ||

೪

ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ ಗೀತೆ

ರಾಗ ಸಾರ ಗ - ವಿಕರ್ತಾಳ

ಹಸಿವು ತೃಷೆಯು ನಿದ್ದೆಯೆಂಬ

ಕಸವ ಪಿಡಿದು ನರಳಿದೆ

ಮಸುಳಿಸೆನ್ನ ಮೂಢಮತಿಯ

ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೧ ||

ಕೊಲೆಗೆ ಪುಸಿಗೆ ಕಳವಿನಘಕೆ

ಬಲಿಯನಿತ್ತಿನಾತ್ಮನಂ

ಮಲಿನವಾದೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು

ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೨ ||

ಕರರ ಸತಿಗೆ ಮನವಗೊಟ್ಟು

ಸೂರಗಿ ಬಳಲಿ ಭವದಲಿ

ಕೊರಗುತಿರುವೆ ಕಾಯೊ ಎನ್ನ

ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೩ ||

ಆಸೆಗಳಲಿ ಕ್ಲೇರಪಟ್ಟು

ಮೋಸಹೋದೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆ

ಲೇಸನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸೆನ್ನ

ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೪ ||

ಖಗವು ಕಡಲಮೇಲೆ ಹಾರಿ

ಮಗುಳೆ ತಡಿಯ ಕಾಣದಂತೆ

ಸೊಗವ ದೂಡಿ ಭವದಿ ಸುಳಿವೆ

ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೫ ||

ತಿಂದು ತಿಂದು ತಣೆಯೆನಯ್ಯ ।
 ಬೆಂದು ಬೆಂದು ನೋಯೆನಯ್ಯ ।
 ತಂದೆ ನೀನೆ ಸಲಹೂ ಸ್ವಾಮಿ ।
 ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೬ ||

ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಸಿಯನಾಡಿ ।
 ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ ।
 ಹಸನಮಾಡು ಬದುಕಸಿದನು ।
 ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೭ ||

ಪರರ ಸಿರಿಗೆ ಕರುಬಿ ಕರುಬಿ ।
 ಮರುಳು ಮೂರ್ಖನಾದೆ ಸ್ವಾಮಿ ।
 ಗುರುವೆ ಕರುಣದೋರಿ ಕಾಯೊ ।
 ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೮ ||

ಹಿತನು ನೀನೆ ಗತಿಯು ನೀನೆ ।
 ಸತತ ಪೊರೆವ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆ ।
 ಮತಿಯ ಶ್ರುತವನಿತ್ತು ಪೊರೆಯೊ ।
 ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೯ ||

ನಿತ್ಯಸುಖವು ಆತ್ಮ ರೂಪ ।
 ನಿತ್ಯವಲ್ಲಿ ಮೋಹರೂಪ ।
 ಸತ್ಯದರಿವ ಕರುಣೆಸಯ್ಯ
 ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೧೦ ||

ನಿನ್ನ ಪೂಜೆ ನಿನ್ನ ಸ್ತವನ |
 ಬನ್ನ ಪಡಿಪುದಘವನುಂ |
 ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಸೊಗವನೀಯೊ |
 ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೧೧ ||

ಪರರ ಸೇವೆ ಕೊರಕಲ್ಲ |
 ಕೊರಗಿ ಕೊರಗಿ ನರಳಿದೆ |
 ಮರುಕದಿಂದ ಕರವ ನೀಡೊ |
 ದೇವರಾಜ ವಲ್ಲಭ

|| ೧೨ ||

